

កាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ

 អរុណសួស្តី អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ហើយរីករាយដែលបានត្រឡប់មកវិញនៅ ព្រឹកនេះនៅរោងឧបោសថដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅថ្ងៃនេះ។ ជា ធម្មតា យើងព្យាយាមចូល ជាញឹកញាប់ ហើយ—ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្ស ដែលមកពីកន្លែងផ្សេងគ្នា សម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

ហើយឥឡូវនេះ យើងនឹងចាកចេញ ឆាប់ៗនេះ សម្រាប់ការប្រជុំនៅរដ្ឋ កាលីហ្វ័រញ៉ា និងឆ្នេរខាងលិច។ ហើយយើងប្រាកដជាត្រូវការអ្នកអធិស្ឋានថា ព្រះនៃស្ថានសួគ៌នឹងមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាដល់យើងនៅទីនោះ ហើយ ប្រទានកម្មវិធីដ៏អស្ចារ្យដល់យើង។

ទើបតែចូល ម្សិលមិញ ឬយប់មិញ ជាជាង យឺតពេល។ ហើយកាលពី ម្សិលមិញគឺជាផ្នែកមួយនៃ...មែនហើយ ម្សិលមិញ និងម្សិលមិញ គឺជាថ្ងៃមួយ ក្នុងចំណោមថ្ងៃអក្សរក្រហមដ៏អស្ចារ្យនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ នៅទីនោះ ខ្ញុំស្គាល់មនុស្ស យ៉ាងហោចណាស់ពីរនាក់ ឬបីនាក់ នៅក្នុងអគារដែលជាសាក្សីនៃការយាងចុះ មករបស់ព្រះអម្ចាស់ កាលពីម្សិលមិញ។ ហើយរឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ បានកើតឡើង ដែលខ្ញុំមិនមានពេលនៅព្រឹកនេះដើម្បីប្រាប់អ្នក។ ប៉ុន្តែប្រហែលជានៅព្រឹក ថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ មុនពេលយើងចាកចេញ ខ្ញុំប្រហែលជាមានពេលនៅក្នុង សារ ដើម្បី—ដើម្បីប្រាប់អ្នក។ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំនឹង ចុះ យ៉ាងហោចណាស់ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ។ យើង ប្រហែលជាចង់ចាកចេញនៅម៉ោងប្រហែលថ្ងៃត្រង់ ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន សម្រាប់ កិច្ចប្រជុំនៅសានចូស នៅសានចូស រដ្ឋ កាលីហ្វ័រញ៉ា។ ហើយប្រសិនបើ អ្នកមានមនុស្សនៅជុំវិញនោះ នៅឆ្នេរខាងលិចនៅទីនោះ នោះហើយ យើង ជឿថា ប្រហែលជាម៉ោងដែលខ្ញុំបានស្វែងរកយូរមកហើយ ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុង ពំនូកិច្ចរបស់ខ្ញុំនឹងមកដល់។ ហើយវាជិតដល់ហើយ ខ្ញុំគិតថាវានឹងកើតឡើង កាលពីម្សិលមិញ។ ហើយខ្ញុំជឿថាវានឹងមាននៅពេលនេះ ហើយវានឹងហួសពី អ្វីដែលយើងធ្លាប់បានឃើញ ឬបានឮ នៅឡើយ។ ឥឡូវនេះ អ្នកចាំបានថា នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឃើញទេ? ដូច្នេះហើយ យើងគ្រាន់តែរំពឹង

នៅពេលណាមួយ។

ហើយយើងត្រូវមានការប្រជុំនៅពេលនេះនៅឯមូលដ្ឋានយុត្តិធម៌។ ខ្ញុំជឿថាត្រូវ មែនអត់ ដែរ? នៅទីលានប្រកួតនៅសានចូស រដ្ឋ កាលីហ្វ័រញ៉ា។ ហើយវានឹងមានការប្រជុំដប់ថ្ងៃចាប់ពីថ្ងៃទី២០ដល់ថ្ងៃទី២៩នៅ—នៅសាន់ចូស។ ឥឡូវនេះ សូមចងចាំពីយើងហើយអធិស្ឋានសម្រាប់យើង។

ឥឡូវយើងមានពេល ប្រហែលមួយម៉ោងកន្លះ បើយើងចេញទាន់ពេល ថាយើងនឹងចាប់ផ្តើមកម្មវិធីរបស់យើងសម្រាប់ការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ និងនាំយកព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំបានជ្រើសរើសនៅព្រឹកនេះ នូវអត្ថបទខ្លីមួយនៃបទគម្ពីរពីកន្លែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដើម្បីអធិប្បាយ។

ប៉ុន្តែមុននឹងយើងអធិប្បាយ ចូរយើងឱនក្បាលបន្តិចសិន ដើម្បីអធិស្ឋាន។

² ព្រះដ៏មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា យើងខ្ញុំសូមចូលទៅជិតបល្ល័ង្កនៃព្រះគុណរបស់ទ្រង់នៅព្រឹកនេះ ក្នុងនាមជាកូនមិនសក្តិសម ប៉ុន្តែមកដោយមានសេចក្តីជំនឿឥតសោហ្មងលើព្រះ ដែលត្រូវបានប្រទានមកយើងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងវត្តមានរបស់ទ្រង់ជានិច្ចជាមួយយើង។ ហើយតាមរយៈការសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ថាប្រសិនបើយើងមកដោយបន្ទាបខ្លួន ហើយនឹងសុំអ្វីក្នុងព្រះនាមទ្រង់ នោះយើងនឹងទទួលបានតាមការស្នើសុំរបស់យើង។ ដូច្នេះយើងមិនងាកមកមើលគុណសម្បត្តិរបស់យើងវិញទេ ព្រោះយើងមិនមានវាឡើយ ប៉ុន្តែយើងក្រឡេកទៅមើលគុណសម្បត្តិនៃកាល់រ៉ាវី ជាកន្លែងដែលព្រះគុណរបស់យើងត្រូវបានប្រទានមកយើងដោយសេរីដោយព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ហើយយើងពិបាកទប់ទឹកភ្នែកដែលហូរកាត់តាមបំពង់ក ពេលយើងគិតដល់យើងជាមនុស្សដែលមិនសក្តិសម និងរបៀបដែលដោយព្រះគុណទ្រង់នៅកាល់រ៉ាវី ទ្រង់បានធ្វើបែបនោះសម្រាប់យើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចត្រូវបាននាំមកជិតព្រះ បានទាំងទំនាក់ទំនង។ ហើយឥឡូវនេះ យើងជាកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ទ្រង់។

³ ហើយយើងមកនៅព្រឹកនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ក្រោមដំបូលដ៏តូចនេះ ដើម្បីលះបង់ខ្លួនយើង និងសម្រាប់ការបម្រើ ការសារភាពអំពើបាបរបស់យើង និង—និងនៅក្នុងការថ្វាយបង្គំដ៏ទេវភាព។ យើងជឿជាក់ថា ទ្រង់នឹងនៅជាមួយយើង ហើយផ្តល់ឱ្យយើងនូវការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណអំពីការជិតយាងមករបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យយើងអាចរៀបចំចិត្តរបស់យើងរាល់ថ្ងៃសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យនោះ ដែលត្រូវ

បានស្វែងរករាប់ពាន់ឆ្នាំ។ ធម្មជាតិទាំងអស់កំពុងថ្ងៃ យំដើម្បីឲ្យរួចខ្លួន។ ហើយ វិញ្ញាណរបស់យើងដែលនៅក្នុងខ្លួនយើង ព្រះអម្ចាស់អើយ គឺត្រូវបានសារភាពឥត ឈប់ឈរ គឺថា “យើងជាអ្នកធ្វើដំណើរ និងមនុស្សចម្លែក ហើយនេះមិនមែនជា ផ្ទះរបស់យើងទេ ប៉ុន្តែយើងស្វែងរកទីក្រុងដែលអ្នកសាងសង់ និងអ្នកបង្កើតគឺជា ព្រះ។” យើងស្វែងរកពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនោះមកដល់។

4 ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំសូមនឹកចាំពីកិច្ចប្រជុំទាំងនេះ ពេលដែលយើងមក ជុំគ្នានៅទីនេះ យើងអធិស្ឋានសម្រាប់កូនចៅរបស់ទ្រង់ដែលឈឺ និងរងទុក្ខ។ ហើយយើងសូមឱ្យទ្រង់នឹងជួបជាមួយយើងនៅថ្ងៃនេះក្នុងវិធីដ៏ពិសេសមួយដើម្បី ព្យាបាលជំងឺនិងធាតុទាំងអស់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ ហើយប្រហែលជា ព្រះអម្ចាស់អើយ ការសន្យានេះដែលទូលបង្គំទើបតែបាននិយាយពីមុនមក នៅក្នុង ការប្រជុំជាមួយទ្រង់នៅទីនោះកាលពីម្សិលមិញ បន្ទាប់ពីពិន្ទុថ្ងៃ និងរបៀបដែល ទ្រង់បានបញ្ជាក់វាម្តងហើយម្តងទៀត។ ហើយយើងមានអារម្មណ៍ថាពេលវេលា គឺជិតណាស់។ ហើយសូមឱ្យថ្ងៃនេះជាគ្រានោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលវានឹង កើតឡើង ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់នឹងផ្លាស់ប្តូរកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះអង្គ ទៅជាអ្វីមួយ ដែលនឹងមានព្រះហឫទ័យប្រណីចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។

5 ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតានៃព្រះ យើងនឹងមិនត្រឹមតែ អធិស្ឋានសម្រាប់ការ ទាំងនេះនៅទីនេះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកដែលបានលាតសន្ធឹងពាសពេញ ពិភពលោក ដែលខ្វះខាតទាំងខាងវិញ្ញាណ និងខាងរូបកាយ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានឱ្យពួកគេស្រវឹងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់ពួកគេ ដោយព្រះកូនចៅ របស់ទ្រង់កំពុងតែតស៊ូក្នុងថ្ងៃនេះ។ ការគៀបសង្កត់របស់ខ្មាំងសត្រូវខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែទ្រង់ខ្លាំងជាង។ ដ្បិតវាត្រូវបានចែង “ទ្រង់ដែលគង់នៅក្នុងអ្នកធំជាងវាដែល នៅក្នុងលោកនេះ។” តាមរយៈនេះយើងអាចយកឈ្នះ។ សូមមានបន្ទូលមកកាន់ ពួកយើងតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយនៅពេលដែលយើងចាកចេញនៅ ព្រឹកនេះ សូមឱ្យយើងនិយាយដូចអ្នកដែលចេញពីក្រុងអេម៉ាសថា “តើចិត្តរបស់ យើងមិនឆេះឆ្ងល់ក្នុងខ្លួនយើង ពេលទ្រង់មានបន្ទូលនឹងយើងនៅតាមផ្លូវទេឬ?” យើងសូមវាក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ ជាអ្នកដែលបានប្រទានការសន្យា។ អា ម៉ែន។

6 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងអានពីពីរកន្លែងនៅក្នុងសៀវភៅលោកុប្បត្តិ។ មួយ

ក្នុងចំណោមពួកគេត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងជំពូកទី២៤ដែលចាប់ផ្តើមដោយខ
ទី៥៦ អានដូចនេះ។

គាត់ឆ្លើយថា កុំភ័យខ្លាចឡើយ ព្រោះព្រះយេស៊ូវបានធ្វើឲ្យដំណើរខ្ញុំ
កើតការហើយ ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមលាត្រឡប់ទៅវិញហើយខ្ញុំវិញ។

នោះគេឆ្លើយថា ចាំយើងហៅនាងមកសួរសិន។

រួចគេហៅបរិកាមកសួរថា ឯងព្រមទៅជាមួយនឹងអ្នកនេះឬទេ? នាង
ទទួលថា ព្រម។

នោះគេក៏ឲ្យបរិកាជាប្អូន ព្រមទាំង...មេនំនាង និងបារមីប្រាប់
ហើយនឹងពួកគាត់ទាំងប៉ុន្មានចេញទៅ...

គេក៏ឲ្យពរដល់បរិកាដោយពាក្យថា ប្អូនយើងអើយ សូមឲ្យឯងបង្កើត
បានទាំងពាន់ទាំងម៉ឺន ហើយឲ្យពូជឯងគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួក
អស់អ្នកដែលស្អប់ដល់គេចុះ។

7 ហើយនៅក្នុងលោកុប្បត្តិទី២២ខទី១៥ យើងអាន។

ទេវតានៃព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ក៏ហៅពីលើមេឃមកអំប្រាហាំម្តងទៀត

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អញបានស្បថដោយនាមរបស់អញ ព្រោះឯង
បានធ្វើដូច្នេះ...គឺដែលមិនបានសម្រេចទុកនូវ កូនឯងតែ១នេះ៖

នោះអញនឹងឲ្យពរដល់ឯង ហើយនឹងចំរើនពូជឯងឲ្យមានគ្នាសន្លឹក
ដូចផ្កាយនៅ...លើមេឃ ហើយដូចខ្យាច់...នៅមាត់សមុទ្រ ពូជឯងនឹង
បានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ

គ្រប់ទាំងសាសន៍នៅផែនដីនឹងបានពរដោយសារពូជឯង ពីព្រោះ
ឯងបានស្តាប់តាមពាក្យអញ។

8 ឥឡូវនេះ សូមព្រះអម្ចាស់បន្ថែមពរដ៏យរបស់ទ្រង់ដល់ការអានព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់។ ឥឡូវខ្ញុំចង់យក បើគួរហៅជាអត្ថបទ ប្រធានបទរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹក
នេះ ទីមួយគឺ "ការសាកល្បងមុនពេលចូលច្រកទ្វារដែលបានសន្យា" ហើយ
ប្រធានបទគឺ: កាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ។

9 ព្រះទ្រង់បានល្បួងលពួកអយ្យកោ ព្រោះទ្រង់បានប្រទានដល់គាត់នូវ
ការសន្យា។ ហើយពេលដែលព្រះធ្វើការសន្យា ទ្រង់ចង់ប្រាកដថាបុគ្គលនេះ

សក្តិសមនឹងទទួលការសន្យា មុនពេលទ្រង់បំពេញនូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល ឬអ្វីដែលទ្រង់សន្យា។ ដូច្នោះ លោកអំប្រាហាំត្រូវបានសន្យាថា តាមរយៈពូជ របស់លោក ពិភពលោកទាំងមូលនឹងបានពរ ថាលោកនឹងមានកូនប្រុសមួយ។ ហើយកូនប្រុសនេះ គួរតែចេញមកពីគាត់ជាពូជដែលនឹងប្រទានពរដល់ផែនដី ទាំងមូល។ លោកអំប្រាហាំ ពេលដែលលោកបានទទួលការសន្យានោះ លោក មានអាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ។ ហើយសារវាជាប្រពន្ធរបស់គាត់មានអាយុបុកសិបប្រាំ ឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា អំប្រាហាំ មិនបានដើរតាមការសន្យារបស់ព្រះ ដោយសារការមិនជឿទេ ប៉ុន្តែមានកម្លាំងខ្លាំង ហើយសរសើរតម្កើងព្រះ។ ហើយ ព្រះជាម្ចាស់ បានសាកល្បងគាត់ ពីពេលមួយទៅពេល១ ប៉ុន្តែគាត់បានមកដល់ ការសាកល្បងចុងក្រោយនោះ មុនពេលពរជ័យនឹងកើតឡើង។

10 ហើយនោះជារបៀបដែលវាធ្វើការជាមួយនឹងពូជរបស់អំប្រាហាំទាំងអស់។ ព្រះប្រទានឲ្យយើងនូវការសាកល្បងចុងក្រោយនោះ មុនពេលទ្រង់ប្រទាន ការសន្យា។ ហើយប្រសិនបើអាចទៅរួច ខ្ញុំចង់និយាយអ្វីមួយនៅទីនេះ ដោយ ផ្ទាល់ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងរក្សាវាទុក។ ការធ្វើតេស្តចុងក្រោយនោះ ដើម្បីមើលថាតើអ្នក នឹងមានប្រតិកម្មយ៉ាងណាចំពោះវា។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានឱ្យលោក អំប្រាហាំទទួលការសាកល្បងនេះ ទ្រង់បានរកឃើញថាលោកអំប្រាហាំពិតជា ស្មោះត្រង់តាំងពីបានចាប់ផ្តើមដំបូង។ តើវានឹងមានពរជ័យយ៉ាងណានៅព្រឹក នេះ ប្រសិនបើយើងដែលទទួលយកការសន្យារបស់ទ្រង់អំពីការព្យាបាល នឹង ឈរដោយស្មោះត្រង់តាមដែលយើងបានធ្វើនៅពេលដែលយើងបានឈរនៅទីនេះ និងទទួលយកវា។ មិនថាពេទ្យនិយាយយ៉ាងណាទេ ឈរជាប់មាំដោយជំនឿ ស្មោះត្រង់។

11 ហើយពេលដែលគាត់ធ្វើបែបនេះ ហើយមិនដែលបដិសេធមិនថ្វាយកូនប្រុស តែមួយរបស់គាត់ឡើយ ប៉ុន្តែហៀបនឹងទម្លាក់កាំបិតទៅចាក់ក្នុងទ្រូងរបស់អ៊ីសាក ដើម្បីបំផ្លាញទីបន្ទាល់របស់គាត់។ លោកបានថ្លែងទីបន្ទាល់ ពាសពេញផែនដីថា លោកបានទទួលស្គាល់ថា លោកនឹងមានកូនប្រុសនេះ។ លុះកូនមកដល់ ក៏សុំ ឲ្យត្រឡប់មកវិញ ហើយដើម្បីបំផ្លាញក្តីសង្ឃឹមតែមួយគត់ដែលគាត់មាន ដើម្បី ឱ្យសក្តិភាពរបស់គាត់ត្រូវបានបំពេញ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះបានឃើញថា គាត់ស្មោះត្រង់នឹងសេចក្តីជំនឿដែលគាត់មាននៅក្នុងព្រះ នោះព្រះបានមើលពីលើ

មេឃហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “អញបានស្បថដោយនាមរបស់អញ អញនឹងឲ្យពរដល់ឯង ហើយនឹងចំរើនពូជឯងឲ្យមានគ្នាសន្លឹក ពូជឯងនឹងបានគ្រប់គ្រងលើទ្វារក្រុងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវ។” ជាក្តីសន្យាអ្វីទៅហ្ន៎!

12 ហើយបើកា ដែលត្រូវធ្វើជាមាតានៃទីសម្គាល់នេះ បានទទួលការសន្យាថា នឹងរង់ចាំកូនប្រុស នៅពេលដែលនាងត្រូវបានគេហៅឱ្យទៅធ្វើតេស្តចុងក្រោយ អំពីបុរសចម្លែកម្នាក់ដែលនាងមិនធ្លាប់បានឃើញពីមុនមក។ មានតែនាងទេដែលឃើញកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយនៅពេលដែលឪពុកម្តាយរបស់នាងមិនអាចសម្រេចចិត្តបានពេញលេញថាតើនាងគួរទៅជាមួយមនុស្សចម្លែកនេះឬអត់ ដើម្បីក្លាយជាប្រពន្ធរបស់បុរសដែលនាងមិនធ្លាប់ឃើញ នាងត្រូវបានគេនាំទៅកាន់ការធ្វើតេស្តចុងក្រោយ។ “ចាំយើងហៅនាងមកសួរសិន។ យើងនឹងព្រមព្រៀងថា តើនាងនឹងទៅឬអត់។”

13 នោះជាវិធីដែលវាបាននាំមកដល់គ្រប់ពូជនៃព្រះ។ វាត្រូវតែជាមាត់របស់អ្នក។ ព្រះចង់ព្រមព្រៀងអ្នក។

14 ដូច្នេះ ពេលនាងត្រូវបានគេធ្វើតេស្ត នាងមិនដែលស្ទាក់ស្ទើរមួយនាទីឡើយ។ នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទៅ។” ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ មិនមែន “ទុកឲ្យខ្ញុំសម្រេចចិត្តសិន។ ឲ្យខ្ញុំសិក្សាវាសិន។” នាងត្រូវបានបញ្ជូនបញ្ចូលយ៉ាងពេញលេញ។ នោះគឺជាមនុស្សដែលព្រះអាចប្រើ នៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានបញ្ជូនបញ្ចូលយ៉ាងពេញលេញថាព្រះនឹងរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់។ បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទៅ។”

15 ហើយប្រជាជនរបស់នាង ដែលបានចាក់ប្រេងតាំងនោះ ប្រហែលជាមិនបានដឹងទេ ប៉ុន្តែពួកគេបានទាយនៅពេលពួកគេដាក់ដៃលើប្អូនស្រី និងកូនស្រីរបស់ពួកគេ។ ក្មេងស្រីជនជាតិយូដាដ៏ស្រស់ស្អាតម្នាក់នេះ ពេលគេដាក់នាងនៅលើអូដ្ឋ ហើយបញ្ជូននាងទៅស្រុកចំឡែក ក្នុងចំណោមមនុស្សចម្លែក។ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយនៅលើពួកគេ។ ពួកគេថា “សូមឲ្យពូជ ពង្សរបស់អ្នកចូលកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវ។ ធ្វើជាម្តាយរបស់មនុស្សរាប់ពាន់លាននាក់។”

16 ហើយសព្វថ្ងៃនេះ ជាតិសាសន៍នៃមនុស្ស និងរាស្ត្ររបស់ព្រះត្រូវបានជាប់តាំងពីនាយសមុទ្រមួយទៅសមុទ្រ ជុំវិញពិភពលោក។ នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញនោះពួកគេនឹងដូចជាផ្កាយនៅលើមេឃ នៅពេលដែលពួកគេមានពន្លឺភ្លឺចាំងទីតាំងរបស់ពួកគេ នៅពេលពួកគេឆ្លងកាត់ផ្ទៃមេឃ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេ

មក ពួកគេនឹងដូចជាសមុទ្រ... ឬខ្យល់នៅមាត់សមុទ្រ។ វានឹងមានរាប់ពាន់លាន នាក់នៃពួកគេ។

17 “ពូជរបស់អ្នកនឹងកាន់កាប់ប្រកថាបស់ខ្មាំងសត្រូវ។” នោះជាការសន្យា របស់ព្រះ “ពូជរបស់អំប្រាហាំ។”

បន្ទាប់មក ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ដោយឃើញថាម្តាយ ត្រូវជាផ្នែកនៃកូនប្រុស ផងដែរ ព្រោះពួកគេជាផ្នែកនៃសាច់ឈាម។ បន្ទាប់មក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលធ្វើការតាមរយៈមនុស្សទាំងនេះ បាននិយាយថា “គាត់... សូមឲ្យពូជពង្សរបស់អ្នកកាន់កាប់ប្រកថានៃសត្រូវ។” បន្ទាប់មក ព្រះបានស្តាប់ ថា គាត់នឹងកាន់កាប់ប្រកថានៃខ្មាំងសត្រូវ តើមានអ្វីដែលបានដាក់លើក្រុមជំនុំ នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់?

18 គឺយើងជាពូជរបស់អំប្រាហាំ។ ដ្បិតយើងបានស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យើងទទួល ពូជរបស់អំប្រាហាំ ហើយទទួលមរតកជាមួយនឹងទ្រង់ ក្រោមការសន្យាដដែល។ យើងជាពូជរបស់អំប្រាហាំ ហើយជាអ្នកទទួលមរតកនៃរាល់ការសន្យាដែលបាន ផ្តល់ឲ្យគាត់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលការធ្វើតេស្តមកដល់ នោះហើយជាកន្លែងដែល យើងបរាជ័យ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនជឿថាពូជពិតរបស់អំប្រាហាំនឹងបរាជ័យទេ។ ពួកគេនឹង ឈរយ៉ាងក្លាហាន និងស្មោះត្រង់ដូចអំប្រាហាំដែរ។

19 ឥឡូវនេះ យើងឃើញថា ព្រះមិនអាចនិយាយអ្វីបានឡើយ—ឬធ្វើការសន្យា ណាមួយ លុះត្រាតែទ្រង់នឹងបំពេញវា។ ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើដូច្នោះដើម្បីក្លាយជាព្រះ។ ជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក នៅពេលដែលប្រជាជនដូចគ្នានេះ ប្រជាជនដែលបាន សន្យា ពូជរបស់អំប្រាហាំបានធ្វើដំណើរ នឹងចូលទៅក្នុង—ទឹកដីមួយដែលបាន សន្យា មានទ្វារមួយដែលឈរ ប្រឆាំងនឹងគាត់ ហើយគឺជាបងប្រុសរបស់គាត់ គឺ ម៉ូអាប ដែលបាននិយាយថា “អ្នកនឹងមិនឆ្លងកាត់ទឹកដីរបស់ខ្ញុំបានទេ។ ខ្ញុំនឹងចាំ មើលថាអ្នកនឹងមិនអាចឆ្លងកាត់ដីរបស់ខ្ញុំបាន។”

20 គាត់បាននិយាយថា “ប្រសិនបើគោររបស់យើងលិទ្ធប្រសើររបស់អ្នក ឬបើវា ផឹកទឹករបស់អ្នក យើងនឹងបង់ប្រាក់ឱ្យអ្នក។”

ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា “អ្នកនឹងមិនអាចឆ្លងកាត់ទឹកដីនេះបានទេ។”

21 ប៉ុន្តែការសន្យារបស់ព្រះបានសម្រេច។ ដូច្នោះគេក៏ទៅទទួលហោរារបស់គេ គឺ បាឡាម ហើយនាំគាត់ចុះទៅដាក់បណ្តាសាប្រជាជន។ ហើយនេះជាអ្វីដែលគាត់

បាននិយាយ។ ពួកគេបានព្យាយាមបង្ហាញគាត់នូវផ្នែកដ៏អាក្រក់បំផុតនៃគ្រាប់ពូជដែលមានពរ ប៉ុន្តែព្រះបានបង្ហាញគាត់នូវផ្នែកដ៏ល្អបំផុតនៃវា។ គាត់បាននិយាយថា “អ្នកណាដែលដាក់បណ្តាសាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល អ្នកនោះនឹងត្រូវបណ្តាសាហើយអ្នកណាដែលឲ្យពរគេ អ្នកនោះនឹងបានពរ។” ហើយវាបានត្រូវបានរុះរើ ហើយអ៊ីស្រាអែលបានឆ្លងកាត់វាលទំនាប។ ព្រះបានសន្យាថាគាត់នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវរបស់គាត់។

22 ក្រោយមក នៅប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះថា ដានីយ៉ែលដែលស្ថិតនៅក្នុងជួរនៃពូជពរនេះ ហើយនៅក្នុងខ្សែបន្ទាត់នៃការសន្យាដោយសារគាត់ជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំ។ ហើយព្រះបានជ្រើសរើសគាត់មុនកំណើតពិភពលោក មកធ្វើជាហោរារបស់ទ្រង់ ហើយគាត់បានរស់នៅដោយគ្លាហាន ហើយគាត់បានរស់នៅដោយស្មោះត្រង់។ ហើយសូម្បីតែនៅក្នុងស្រុកចម្លែកមួយ ក៏គាត់បានមានបំណងក្នុងចិត្តរបស់គាត់ថា “ខ្ញុំនឹងមិនបង្ខូចខ្លួនឯងជាមួយពួកគេឡើយ។” នោះគឺជាពូជពររបស់អ័ប្រាហាំ រស់នៅក្នុងស្រុកមួយដែលខុសពីគេ រស់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សដែលខុសគ្នា ប៉ុន្តែមានចិត្តគ្លាហានចំពោះការសន្យានោះ។ “ខ្ញុំនឹងមិនបង្ខូចខ្លួនឯងជាមួយពួកគេឡើយ។ ខ្ញុំនឹងរក្សាដោយស្មោះត្រង់។”

23 ព្រះបានដាក់ការសាកល្បងដូចដែលទ្រង់បានធ្វើដាក់ឪពុករបស់គាត់ គឺអ័ប្រាហាំ។ ស្តេចមានបន្ទូលថា “អ្នកនឹងធ្វើដូចជាយើង ហើយថ្វាយបង្គំតាមរបៀបដែលយើងថ្វាយបង្គំឬទេ ឬបើមិនអញ្ចឹងខ្ញុំនឹងបោះអ្នកទៅក្នុងរូងដែលពោរពេញដោយសត្វតោដែលស្រែកឃ្លាន។”

24 ដានីយ៉ែលដូចអ័ប្រាហាំជាឪពុករបស់គាត់ បាននិយាយថា “អ្នកអាចបោះខ្ញុំចូលទៅក្នុងរូងសត្វតោ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងមិនគោរពថ្វាយបង្គំរូបចម្លាក់ណាមួយរបស់អ្នកទេ។ ខ្ញុំនឹងមិនទទួលយកសាសនាផ្លូវការរបស់អ្នកទេ។ ខ្ញុំនឹងនៅស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះយេហូវ៉ា។”

25 ហើយការប្រកួតបានកើតឡើងនៅពេលនោះ។ ស្តេចបានរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់ហើយទ្រង់បានចាប់ហោរា ឬឲ្យគេយកទៅបោះក្នុងរូងសិង្គ។ ហើយនៅពេលដែលសត្វតោ ដែលជាសត្រូវរបស់ដានីយ៉ែល បានប្រញាប់ប្រញាល់ទៅរកហោរានោះ ព្រះបានរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់។ គាត់បានកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃខ្នាំងសត្រូវ

របស់គាត់។ ព្រះជាម្ចាស់ឈរនៅមុខគោទាំងនោះ ហើយចាប់យកមាត់ទ្វារ។ ព្រះរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់។ “គាត់នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃខ្នាំងសត្រូវរបស់គាត់។” ព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។

26 បន្ទាប់មក មានមនុស្សបីនាក់ទៀតចុះមកទីនោះ ដែលបានសន្យាថាខ្លួនស្មោះត្រង់នឹងបុព្វហេតុនេះ ដែលជាពូជរបស់អំប្រាហាំពិត ហើយនោះគឺសាដ្រាក់ មេសាក់ និងអបេឌនេកា ហើយពួកគេត្រូវបានសាកល្បង។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា “បើអ្នកមិនខិនក្បាលពេលព្រឹទ្ធសាលេង និងត្រែបន្តឡើងទេ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនគោរពសាសនារបស់យើង ហើយគេចចេញពីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នា—កំពុងឈរជាប់មាំទេ! ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ សើមដែរ។ សាសនារបស់អ្នកមិនលើសពីអ្នកដទៃឡើយ។” យើងមិនព្យាគ្រប់ពេលទេ? ប៉ុន្តែ—ជំនឿនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺខុសគ្នា។ អំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់គឺខុសគ្នា។ យើងជាមនុស្សខុសគ្នា ជាមនុស្សប្លែកពីគេ ជាបុព្វជិតភាពរាជវង្ស។ ព្រះធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា។

27 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកគេបាននិយាយថា “អ្នកនឹងត្រូវក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង។” វាជាការត្រឹមត្រូវទាំងអស់ជាមួយសាដ្រាក់ និងមេសាក់ និងអបេឌនេកា ប្រសិនបើពួកគេចង់ក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនក្លាយជាមនុស្សក្រៅភពម្នាក់ឡើយ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេបាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើវាទេ យើងមានទ្វារចេញពីឡ ដែលយើងអាចបើកហើយបោះអ្នកចូលទៅក្នុងវា ហើយអ្នកនឹងប្រាថ្នាថាអ្នកនឹងក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង។”

28 ពួកគេចង់ចាំពាក្យសន្យា។ ពួកគេបាននាំគ្នាចុះទៅក្នុងភ្លើងឆេះយ៉ាងសន្ទោសន្ទៅ។ ហើយនៅពេលដែលគេបានបើកទ្វារហើយបោះពួកគេចូលទៅក្នុងអណ្តាតភ្លើង ដែលជាសត្រូវរបស់ពួកគេដែលនឹងបំផ្លាញពួកគេ ពួកគេបានកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្នាំងសត្រូវ។ ព្រះបានបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ចូលទៅក្នុងអណ្តាតភ្លើងទាំងនោះ ហើយបានធ្វើឱ្យខ្យល់ត្រជាក់ ហើយបាននិយាយជាមួយនឹងពួកគេ ពេលពួកគេនៅទីនោះ។ ការសន្យារបស់ព្រះបានក្លាយជាការពិត។ ពួកគេបានកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ។ មានការសាកល្បងជាមុនបន្ទាប់មកពួកគេអាចកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ។

តើមិនមែនជាព្រះយេស៊ូវដែលបានសន្យាទេឬ? “បើអ្នកសូម្បីធ្វើឱ្យកូនតូចមួយនេះធំពប់ អ្នកគួរចងចិត្តមួយដុំព្យួររបស់អ្នក ហើយមុជទៅក្នុងទឹកសមុទ្រទៅវាល្អជាង។ កុំសូម្បីតែនាំឱ្យមានការប្រមាថដល់ក្មេងតូចទាំងនេះដែលជឿលើខ្ញុំ។ ហើយទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿលើខ្ញុំ។”

29 ទ្រង់បានធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា។ ទ្រង់បានបង្ហាញពីអ្វីដែលជឿ និងអ្វីដែលមិនជឿ។

នៅទីនោះតែងតែមានហួងមនុស្សចំនួនបីគឺ: អ្នកមិនជឿ អ្នកធ្វើជាជឿ និងអ្នកជឿ។ ប៉ុន្តែ ព្រះមានវិធីបញ្ជាក់ថាអ្នកណាជាអ្នកជឿ។ អ្នកជឿនោះឈរយ៉ាងរឹងមាំលើអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលថាជាសេចក្តីពិត។ បាទ។

30 គឺអេលីយ៉ា ជាអ្នកក្រុងឆេសប៊ី ពេលដែលវាមកដល់ការប្រកួត រហូតដល់គាត់គិតថាគាត់ជាមនុស្សតែមួយគត់ក្នុងប្រជាជាតិដែលនៅរស់សម្រាប់ព្រះ។ ហើយស្តេចនឹងដាក់គាត់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការកាត់ក្តី។ ហើយគេបៀតបៀនគាត់។ ហើយម្ចាស់ក្សត្រីតូច ដែលលាបពណ៌ដោយមានឈ្មោះថាយេសេបិល បានគំរាមកំហែងដល់ជីវិតរបស់គាត់។ ហើយពេលដល់ការវាយប្រហារនោះ អេលីយ៉ាបានកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ ហើយបង្វែរប្រជាជាតិទាំងមូលត្រឡប់មករកព្រះម្តងទៀត។ ព្រះរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់។

31 គឺលោកម៉ូសេ បន្ទាប់ពីបានស្ថិតក្នុងជួរនៃពូជវង្សនេះផងដែរ គឺពូជរបស់អ៊ីប្រាហាំ ពេលដែលគាត់ត្រូវបានបញ្ជូនទៅស្រុកអេស៊ីប ដើម្បីដោះកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ព្រះទ្រង់បានប្រទានទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យដល់គាត់ដើម្បីធ្វើ ហើយវាយបំផ្លាញផែនដី ហើយក៏នាំកងកង និងចៃ ភាពងងឹត ព្រិល ភ្លៀង និងភ្លើង ហើយបានធ្វើអព្វុតហេតុទាំងអស់នេះ។ ក៏ប៉ុន្តែ ពេលគាត់នាំពួកគេចេញដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះយេហូវ៉ា មានពេលមួយដែលគាត់បានជួបទ្វាររាងគាត់និងទឹកដីសន្យា។ មានសមុទ្រក្រហម ជាបារនៅតាមផ្លូវ។ ពួកគេត្រូវបានបង្រួបបង្រួមដោយកងទ័ពរបស់ជាធាន ភ្នំ និងវាលខ្សាច់ និងសមុទ្រក្រហម។ ប៉ុន្តែ ម៉ូសេបានបោះជំហានទៅមុខ ហើយកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវរបស់គាត់ ហើយបានឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមទាំងដីស្ងួត ខណៈដែលគាត់កំពុងដើរលើផ្លូវដែលពោរពេញដោយធូលី។ “គាត់នឹងបានកាន់កាប់ទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ។” ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ ហើយវាដោះស្រាយ។

32 ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមកនៅពេលដែលការសាកល្បងមកដល់ ហើយក្រុមជំនុំ បានរង្គោះរង្គើទាំងអស់ ដូចជាងាយស្រួលសម្រាប់ក្រុមជំនុំរបស់មនុស្សធ្វើ នៅពេលដែលមានអ្វីមួយហាក់ដូចជាមិនកើតឡើងដូចដែលវាត្រូវបានគេសន្មត។ ព្រះធ្វើដូច្នោះ។ ព្រះនាំមកនូវភាពតានតឹងក្នុងក្រុមជំនុំ “កូនប្រុសទាំងអស់ដែល ចូលមករកព្រះត្រូវតែត្រូវបានសាកល្បង ហើយបង្ហាញឲ្យឃើញ និងត្រូវបាន សាកល្បង។” ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យជំងឺវាយដំអ្នក ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យជំងឺកើតមកលើ អ្នក ដើម្បីល្បួងលអ្នក និងបង្ហាញឲ្យពិភពលោកឃើញថា អ្នកពិតជាពូជរបស់ អំប្រាហាំ។ ទ្រង់អនុញ្ញាតដោយព្រះទ័យទ្រង់ផ្ទាល់។ ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យមាន គ្រោះមហន្តរាយ។ ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យមិត្តភក្តិប្រឆាំងនឹងអ្នក។ ទ្រង់អនុញ្ញាតការ ទាំងនេះ ហើយបង្វែរអារក្សចេញ ដើម្បីល្បួងអ្នករាល់គ្នា។ ហើយវានឹងធ្វើអ្វី ទាំងអស់ ក្រៅពីយកជីវិតរបស់អ្នក។ ទ្រង់អាចបោះអ្នកនៅលើគ្រែនៃទុក្ខព្រួយ។ ទ្រង់អាចបង្វែរអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកប្រឆាំងនឹងអ្នក។ ទ្រង់អាចបង្វែរក្រុមជំនុំ ប្រឆាំងនឹងអ្នក។ ទ្រង់អាចធ្វើអ្វីបានច្រើនបំផុត ហើយវាជាបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះ សម្រាប់គាត់ដើម្បីធ្វើវា។ យើងត្រូវបានបង្រៀនថាវាមានតម្លៃជាងមាស សម្រាប់ យើង។

33 ចុះអំប្រាហាំជាមួយអ៊ីសាក នៅលើភ្នំ ជាអ្នកដែលបានទទួលការសន្យា យ៉ាងណាវិញ? ហើយដោយភក្តីភាពនិងការដឹងរបស់គាត់ និងជំនឿរបស់គាត់ ទៅលើព្រះយេហូវ៉ា វាគឺតាមរយៈការនោះហើយ តែប៉ុណ្ណោះឯង ដែលព្រះជាម្ចាស់ ទតមើលចុះ ហើយមានបន្ទូលថា “ពូជរបស់លោកនឹងកាន់កាប់ទ្វារ។ អញបាន ស្អប់ដោយនាមរបស់អញថានឹងធ្វើរឿងទាំងនេះ។” គ្មានអ្នកណាធំជាងដែលទ្រង់ អាចស្អប់បានឡើយ ប៉ុន្តែទ្រង់បានស្អប់ដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។

បើសិនជាទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យអំប្រាហាំត្រូវបានល្បួងលដល់ចំណុចចុងក្រោយ នោះ ទ្រង់ត្រូវតែសាកល្បងអ្នកនិងខ្ញុំសម្រាប់ពេលវេលាចុងក្រោយនោះ ដែលជា ពេលវេលានៃការសម្រេចចិត្ត នៅពេលដែលអ្វីៗទាំងអស់នៅឆ្ងាយពីអ្នក។ អ្នក ត្រូវតែឈរតែម្នាក់ឯងនៅទីនោះ។ ហាលេលូយ៉ា! នោះហើយជាវា។

34 ឈរតែម្នាក់ឯង។ ដើរចេញពីទីនោះហើយនិយាយថា “ទោះជាទ្រង់សម្លាប់ ខ្ញុំក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនឹងទុកចិត្តទ្រង់។” នោះជាពូជរបស់អំប្រាហាំ។ នោះគឺជាអ្នក ដែលផ្តល់ការសន្យា។ “មិនថាអ្នកឯទៀតនិយាយយ៉ាងណាទេ អ្នកឯទៀតធ្វើអ្វី

ទេ។ សម្រាប់ខ្ញុំ និងអ្នកផ្ទះរបស់ខ្ញុំ យើងនឹងបម្រើព្រះ។” បាននិយាយថា “បើអ្នកទាំងនោះនិយាយថា ‘មិនមានអ្វីជាបទពិសោធន៍ទេ។ វាគឺជាក្រុមនៃការរំភើបសម្រាប់ខ្ញុំ និងអ្នកផ្ទះរបស់ខ្ញុំ យើងនឹងបម្រើព្រះ។’”

ហើយខ្ញុំចូលចិត្តទទួលយកប៉ុលនៅទីនេះ ហើយនិយាយថា “តាមរបៀបដែលហៅថា ‘សាសនាខុសឆ្គង’ ដូច្នេះខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់យើង។”

“ទោះបីជាពួកគេជាអ្នកដើរលេងចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំ ទោះបីជាពួកគេជាមនុស្សរវៃក៏ដោយ ទោះបីពួកគេជាហោរាក្លែងក្លាយគ្រប់ប្រភេទ ហើយគ្រប់យ៉ាងចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំក្នុងចំណោមប្រជាជនក៏ដោយ និងនៅក្នុងឃុំសង្កាត់និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង ប៉ុន្តែសម្រាប់ខ្ញុំ និងអ្នកផ្ទះរបស់ខ្ញុំ យើងនឹងបម្រើព្រះអម្ចាស់។ ទោះបីជាពួកគេទាំងអស់គ្នាលឃប់មក ហើយទោះបីជាព្រះវិហារត្រជាក់ក៏ដោយ ព្រងើយកណ្តើយ គឺខ្ញុំ និងអ្នកផ្ទះរបស់ខ្ញុំ យើងនឹងបម្រើព្រះអម្ចាស់។ ទោះបីជាអ្នកណាម្នាក់ត្រូវបានអធិស្ឋានសុំហើយមិនបានជាសះស្បើយ ដែលមិនមានអ្វីដែលត្រូវកើតឡើងជាមួយវា សម្រាប់ខ្ញុំ និងអ្នកផ្ទះរបស់ខ្ញុំ យើងបម្រើព្រះអម្ចាស់។” ការសាកល្បង និងការរងទុក្ខ។

³⁵ មនុស្សមិនមែនជាមនុស្សដែលមិនចេះចប់ទេ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់។ មនុស្ស អ្នកយល់ចិត្តមនុស្សប្រុស គាត់នឹងធ្វើខុស។ ប្រហែលជាមិនមានចេតនាទេ ប៉ុន្តែគាត់នឹងធ្វើវា។ ព្រះអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើដូច្នោះដើម្បីឱ្យគាត់អាចរុះរើសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកចេញឆ្ងាយពីមនុស្ស។ សេចក្តីជំនឿរបស់យើងមិនមែននៅក្នុងប្រាជ្ញារបស់មនុស្សទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលពូជពិតរបស់អំប្រាហាំពីងផ្អែកលើការសន្យារបស់ពួកគេ។ ដោយសារតែ ពួកគេអាចជាពូជរបស់អំប្រាហាំ នៅពេលដែលពួកគេទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ បើគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ពួកគេមិនមែនជាពូជរបស់អំប្រាហាំទេ។ ជំនឿដូចគ្នាដែលមាននៅក្នុងអំប្រាហាំបានចូលមកក្នុងអ្នកជឿ។ មិនថាមានអ្វីកើតឡើងឬផ្ទុយគ្នាយ៉ាងណាទេ អ្នកជឿដើរទៅមុខ។

³⁶ ពួកអ្នកស៊ើបការណ៍ត្រឡប់មកវិញថា “អូ វាជា—វាជាការល្ងើលក្នុងការព្យាយាម។ មិនចាំបាច់ទៅណាទៀតទេ ព្រោះពួកគេជាមនុស្សយក្សនៅទីនោះ។

ហើយពួកគេមានរដ្ឋាភិបាលដ៏អស្ចារ្យ ហើយពួកគេ—ពួកគេមានលំពែង ហើយ ហេតុអ្វី ឯយើងវិញមើលទៅដូចជាសត្វកណ្តុប។”

37 ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យជឿនៅទីនេះថា យ៉ូស្វេគ្រាន់តែ ជាអ្នកពូកែរត់បន្តិច គ្រាន់តែជាក្មេងល្អិត មិត្តតូច។ ខ្ញុំអាចមើលឃើញគាត់ លោត ឡើង—ដូចជាប្រភេទនៃប្រអប់មួយ ហើយបាននិយាយថា “បុរសនិង បងប្អូនអើយ” ទៅដល់ពីរលាននាក់ “យើងមានកម្លាំងច្រើនជាងអាចយកឈ្នះ លើពួកគេ។” ឃើញទេ? ហេតុអ្វី? មានពូជរបស់អំប្រាហាំ។ ព្រះបានប្រទាន ការសន្យា។ នោះគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេ។ ព្រះបានប្រទានការសន្យា។ មិនថា អ្វីជាការប្រឆាំងនោះទេ ពូជពិតរបស់អំប្រាហាំបាននិយាយថា “យើងអាចយកវា បាន ដោយសារព្រះបានប្រទានវាមកយើង។”

38 អ្នកឈរនៅទីនោះព្រឹកនេះ។ មានព្រះវិហារនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ។ ខ្ញុំ មិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកផ្សេងនិយាយ ថាអ្វីដែលវេជ្ជបណ្ឌិតនិយាយ អ្វីក៏ដោយ អ្វី ដែលអ្នកមិនជឿនិយាយថា យើងអាចមានកម្លាំងច្រើនជាងការប្រកួតសម្រាប់អ្វី ដែលមកប្រឆាំងនិងយើង។ យើងជាពូជរបស់អំប្រាហាំ ហើយយើងនឹងកាន់កាប់ ច្រកទ្វារនៃសត្រូវរបស់យើង ទោះជាសត្រូវយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ព្រះបានប្រទាន ការសន្យា។ នោះជាកម្មសិទ្ធិរបស់គេ។

39 ការព្យាបាលគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក។ សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក។ ហើយមានគ្រូអធិប្បាយរាប់ពាន់នាក់ ដ៏អស្ចារ្យនៅលើផែនដីសព្វថ្ងៃ ដែលនិយាយថា “នោះមិនមែនដូច្នោះទេ។” ប៉ុន្តែពូជ របស់អំប្រាហាំដឹងថាវាដូច្នោះ។ ពួកគេចូលទៅកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ។ ព្រះ បាននិយាយថាពួកគេនឹងធ្វើ។ ពួកគេជឿព្រោះវាជាការសន្យា។ “ពូជរបស់លោក នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ។” ឥឡូវនេះអ្នកនឹងឆ្លងកាត់ការសាកល្បង ការសាកល្បង។

40 ហើយយ៉ូស្វេបានឈរនៅទីនោះដោយស្មោះត្រង់។ មិត្តតូចនិយាយថា “ខ្ញុំមិន ខ្វល់ថាពួកគេខ្មាច់ប៉ុនណាទេ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាលំពែងប្រភេទណាដែលគេមាន កំពែងក្រុងខ្ពស់ប៉ុណ្ណា ហើយវាអស្ចារ្យប៉ុណ្ណាទេ។ ការសន្យារបស់យើងគឺ ថា ច្រក ទ្វារនឹងត្រូវបានកាន់កាប់ដោយគ្រាប់ពូជនៃកូនចៅរបស់ព្រះ” ហើយយើងនឹងទៅ

យកពួកគេ។ យើងមានកម្លាំងច្រើនជាងការប្រកួតសម្រាប់ពួកគេ។” អូ នោះជា ពូជពិត។

41 ជាច្រើននៃពួកគេដែលបានកើត ជាគ្រាប់ពូជធម្មជាតិ បាននិយាយថា “យើង គ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន។ មិនចាំបាច់ព្យាយាមទេ។ ឃើញទេ យើងមានចំនួន លើស។ យើងហួសសម័យយើងជាអ្វីគ្រប់យ៉ាង។” មិនអីទេ គាត់នឹងមិន...ពួកគេ កំពុងសម្លឹងមើល...អ្វីដែលភ្នែកបានឃើញ។ ហើយយ៉ូស្វេកំពុងសម្លឹងមើលអ្វី ដែលព្រះមានបន្ទូល។

42 ពូជរបស់អំប្រាហាំមិនសម្លឹងមើលទៅលើវត្ថុធម្មជាតិណាមួយឡើយ។ ពួកគេ សម្លឹងមើលអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូល។ នោះជាការសន្យា។ ចុះបើអំប្រា ហាំមើលទៅធម្មជាតិ? នៅស្ត្រីអាយុមួយរយឆ្នាំ...កៅសិប នាងគឺ។ ហើយគាត់ គឺមួយរយ។ ហើយបានរស់នៅជាមួយនាងតាំងពីនាងនៅតូចមកម៉្លេះ ហើយគាត់ នៅតូច គ្មានពូជ។ គាត់មិនបានមើលរឿងទាំងនោះទេ។ គាត់បាននិយាយថា គាត់ បានរាប់របស់ទាំងនោះដូចជាមិនមែនទេ ព្រោះគាត់គ្រាន់តែមើលទៅនឹងអ្វីដែល ព្រះមានបន្ទូលប៉ុណ្ណោះ។ “អញនឹងប្រទានពរដល់អំប្រាហាំ ហើយអញនឹងឲ្យ អ្នកនូវពូជមួយជាមួយសាវ៉ា។” ហើយគាត់បានជឿវា។ អ្នកមិនមើលទៅការប្រឆាំង ទេ។ យើងមើលអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលគឺវាដោះស្រាយវា។

43 ដូច្នោះ ពេលលោកចុះមកទន្លេយ៉ែដាន់ ពេលលោកយ៉ូស្វេឡើងកាន់តំណែង ជាមេទ័ព គេចុះមកមាត់ទឹក ហើយមើលទៅឃើញក្រុងយេរិឌូ។ ប៉ុន្តែ នៅចន្លោះ ពួកគេ នៅពេលដែលលោកយ៉ូស្វេរៀបចំកងទ័ពរបស់លោក នោះមានទ្វារមួយ។ ទ្វារនោះមានឈ្មោះថា យ៉ែដាន់។

ប៉ុន្តែការសន្យារបស់ព្រះគឺល្អនៅគ្រប់ច្រកទ្វារ។ មិនថាទ្វារនោះជាច្រកណាទេ ការសន្យារបស់ព្រះគឺល្អ។ “គាត់នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវរបស់គាត់។” ដែល ដោះស្រាយវា។

ពេលគាត់ចុះមកទន្លេយ៉ែដាន់នៅព្រឹកនោះ ប្រហែលជា ខ្ញុំនឹងជឿថាអារក្ស មានពពកព្យុះព្យុះនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ទឹកភក់ចាស់ដ៏ធំបានរំកិលចុះមក វាលស្រែ ត្រូវបានទឹកជន់លិច។ អូ! តើជាពេលវេលាល្អយ៉ាងណាទៅ! ប៉ុន្តែយ៉ូស្វេ បាននិយាយថា “ត្រៀមខ្លួន អ្នកនឹងឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ។” ហើយពួកគេ បានញែកខ្លួនចេញជាបរិសុទ្ធ ហើយបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចនៅពេលដែលអ្វីៗ

ហាក់ដូចជាផ្ទុយទៅវិញ។ ប៉ុន្តែ នោះជាពូជរបស់អំប្រាហាំ ដែលព្រះបានស្តាប់ “អញនឹងឱ្យគាត់កាន់កាប់ច្រកទ្វារ។” គាត់មកដល់ទន្លេយ៉ាវដាន់ នោះជាទ្វាររបស់គាត់ ហើយគាត់ក៏កាន់កាប់។

44 ព្រឹកខ្លះខ្ញុំត្រូវចុះមកច្រកទ្វារចុងក្រោយនោះផងដែរ។ អ្នកត្រូវចុះទៅទន្លេយ៉ាវដាន់ ប៉ុន្តែពូជរបស់លោកអំប្រាហាំនឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វារ។ មិនថាវាជាអ្វីទេ គាត់នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវទាំងអស់។

45 បុរសទាំងនោះសុទ្ធតែជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ ពួកគេបានស្លាប់នៅក្នុងជួរ។ ប៉ុន្តែនៅទីបំផុត ថ្ងៃមួយនៅភូមិបេឡេហិមនៃស្រុកយូដា ពូជវាជបានកើតមក។ អ្វីដែលនៅសល់ទាំងនោះគ្រាន់តែជាស្រមោល។ ពូជវាជកើតមក មិនមែនកើតចេញពីមនុស្សទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានប្រសូតដោយព្រហ្មចារី ដោយមានអំណាចនៅក្នុងសរសៃរបស់ទ្រង់ ដើម្បីយកឈ្នះសេចក្តីស្លាប់ និងឋាននរក។ ព្រះបានសន្យា។ បុរសសាមញ្ញម្នាក់មិនអាចធ្វើបានទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើព្រះធ្វើការសន្យា នោះទ្រង់ជាព្រះដដែលដែលទ្រង់នៅប៉ុន្មាននាទីមុន ជាមួយអំប្រាហាំ យេហូវ៉ា-យីវ៉េ ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានផ្លូវដើម្បីកាន់កាប់ទ្វារ។ តើយើងនឹងធ្វើវាដោយរបៀបណា? យ៉ូស៊ូបានស្លាប់។ ម៉ូសេបានស្លាប់។ អ្នកដទៃត្រូវបានស្លាប់។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា “គាត់នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវរបស់គាត់។” តើគាត់នឹងកាន់កាប់សេចក្តីស្លាប់ ឬក៏យ៉ាងម៉េច? ទ្រង់មានវិធីធ្វើអ្វីមួយ។ “គាត់នឹងបានកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃសត្រូវរបស់គាត់។”

46 ពូជវាជបានកើតមក។ គាត់ត្រូវបានល្បួងគ្រប់បែបយ៉ាងដូចយើងដែរ។ ដូចដែលអ្នកត្រូវតែល្បួង ទ្រង់ក៏ដូច្នោះដែរ។ អារក្សបានចាប់ទ្រង់យ៉ាងរហ័ស ពេលទ្រង់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ចូលទៅក្នុងវាលរហោស្ថានអស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃនិងយប់ ដើម្បីត្រូវបានល្បួង។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ចេញមក... ហើយនៅពេលទ្រង់សោយទិវង្គត ពួកគេបានយកដែកគោលបោះនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ ហើយស្តោះទឹកមាត់ដាក់មុខទ្រង់។ ទ្រង់បានឆ្លងកាត់ដីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដីនេះ ទ្រង់បានបង្ហាញឱ្យឃើញថា ទ្រង់អាចយកឈ្នះជំងឺបាន។ ពេលម្តាយកេករបស់ពេត្រុសឈឺ ពិការ គាត់បានពាល់ដៃនាងហើយគ្រុនក៏បាត់ទៅ។ ពេលមនុស្សយួងស្រែកនៅមាត់ទ្វារ “មិនស្អាត! មិនស្អាត! ប្រសិនបើទ្រង់ចង់ឱ្យបានជា ទ្រង់អាចធ្វើឱ្យខ្ញុំជាសះស្បើយ។”

47 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹង។ ចូរឱ្យជាចុះ។” ទ្រង់បានច្បាំងយកទ្វារនៃឆាតយូង។ ទ្រង់បានយកទ្វារនៃគ្រុនក្តៅ។

ទ្រង់បានធ្វើឲ្យគ្រប់ធម្មជាតិគោរពតាមទ្រង់។ ទ្រង់ជាពូជរបស់អំប្រាហាំ ជាពូជព្រះរាជា ជាអ្នកដែលបានសន្យា។ អំប្រាហាំ និងពូជពង្សទាំងអស់ដែលដើរតាមគាត់ រហូតដល់ពូជរាជ និងគ្រប់ពូជបន្ទាប់ពីទ្រង់។ ការសន្យារបស់ព្រះគឺពិត។ ទ្រង់បានយកឈ្នះជំងឺ។

ទ្រង់បានយកឈ្នះការល្អៗ។ ពេលខ្លាំងសត្រូវស្តោះទឹកមាត់ដាក់ព្រះភក្ត្រ ទ្រង់ វាយថ្នាម ទ្រង់បែរទៅម្ខាង។ ពេលគេដកពុកចង្កាចេញពីព្រះភក្ត្រទ្រង់ ហើយស្តោះទឹកមាត់ដាក់ទ្រង់ នោះទ្រង់មិនដែលថយក្រោយឡើយ។ ទ្រង់បានយកឈ្នះទ្វារនៃការល្អៗ ហើយយកវាទៅ។

48 បន្ទាប់មកអ្នកនិយាយថា “កំហឹងរបស់ខ្ញុំនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើវាបានទេ?” អ្នកជាពូជរបស់អំប្រាហាំ បាទ លោក ទ្រង់បានយកឈ្នះវាសម្រាប់អ្នក។

49 ពេលដែលទ្រង់ត្រូវគេវាយនោះ ទ្រង់មិនតបវិញទេ។ នៅពេលដែលទ្រង់ត្រូវបានគេសើចចំអក ទ្រង់បានរក្សាសន្តិភាពរបស់ទ្រង់។ នៅពេលដែលទ្រង់ត្រូវបានគេហៅថាជាអារក្ស ទ្រង់បានរក្សាសន្តិភាពរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានជំនួញមួយ ហើយនោះជាជំនួញរបស់ព្រះវរបិតា ហើយទ្រង់បានធ្វើកិច្ចការនោះ។ បន្ទាប់មក ទីបំផុតពួកគេបានយកទ្រង់ទៅកាន់ឈើឆ្កាង។ សេចក្តីស្លាប់ត្រូវប្រឈមមុខនឹងទ្រង់។ ពួកគេទាំងអស់បានដណ្តើមយកសមុទ្រ ហើយពួកគេបានសញ្ជ័យធម្មជាតិ ពួកគេបានយកឈ្នះលើសត្វគោ ហើយពួកគេបានឈ្នះភ្លើង។ ពួកគេបានឈ្នះអ្វីៗទាំងអស់ លើកលែងតែសេចក្តីស្លាប់។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះគឺជាការវាយដំនៅក្នុងខួរក្បាលរបស់ទ្រង់ សរសៃរបស់ទ្រង់ ហើយមានអំណាចដណ្តើមយកសេចក្តីស្លាប់។ ដូច្នេះគេក៏យកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ហើយលាតចេញបោះដែកគោល ហើយឆ្កាងទ្រង់ទៅលើឈើឆ្កាង។ ពួកគេវាយទ្រង់ ហើយវាយទ្រង់រហូតដល់ឆ្អឹងរបស់ទ្រង់សម្លឹងមើលទ្រង់។ ប៉ុន្តែពេលដែលគេបានធ្វើ ហើយគេធ្វើគ្រប់យ៉ាងដែលគេអាចធ្វើបាន នោះសេចក្តីស្លាប់ក៏វាយទ្រង់។ បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងយកអ្នក ដូចខ្ញុំបានធ្វើដាក់យ៉ូស្វេ ខ្ញុំនឹងចាប់យកអ្នកដូចខ្ញុំបានធ្វើដល់ដានីយ៉ែល។ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើទាំងអស់នេះ ព្រោះខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យអ្នកស្លាប់។”

50 ហើយទ្រង់បានសុគតរហូតដល់ព្រះអាទិត្យខ្មាសខ្លួនឯង។ ទ្រង់បានស្លាប់រហូតដល់ធម្មជាតិខ្មាសរៀន ហើយវាមិនដំណើរការ។ ព្រះអាទិត្យបានធ្លាក់ចុះនៅពាក់កណ្តាលថ្ងៃ។ គ្នាយនឹងមិនចេញមកទេ។ ទ្រង់បានស្លាប់រហូតដល់ធាតុមានពណ៌ខ្មៅខ្លាំងដែលអ្នកមើលមិនឃើញដែររបស់អ្នកនៅកណ្តាលថ្ងៃ។ ខ្ញុំស្រមៃថាធម្មជាតិបាននិយាយថា “សូមឱ្យខ្ញុំស្លាប់ជាមួយទ្រង់។”

51 បងប្រុស! បន្ទាប់មកអារក្សបានបញ្ជូនព្រលឹងដ៏មានតម្លៃរបស់ទ្រង់ចូលទៅក្នុងរណ្តៅដែលគ្មានបាតនៃនរក។ នៅទីនោះ ទ្វារបានបើក ប៉ុន្តែទ្រង់បានចេញមកនៅថ្ងៃទីបី ហើយបានច្បាំងឈ្នះ។ អាម៉ែន។ “ពូជរបស់ទ្រង់នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្ញុំសត្រូវ។” បានឈ្នះការស្លាប់! ទ្រង់បានយកឈ្នះនរក។ នៅព្រឹកថ្ងៃបុណ្យអុីស្ត័រដំបូងនោះ ទ្រង់បានឈ្នះផ្លូវ។ ឥឡូវនេះ យើងឈរលើសអ្នកឈ្នះតាមរយៈព្រះអង្គដែលស្រឡាញ់យើង។

52 នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ទ្រង់បានចាត់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ ដើម្បីបន្តតាមរយៈសាសន៍ដទៃ ដើម្បីយកពូជនៃការសន្យា។ ឱ្យដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ជាពួកដែលត្រូវគេបោះបង់ចោល ដើម្បីឱ្យដល់ពួកគេនូវពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីនាំពួកគេចូលទៅក្នុងការសន្យា។ ឥឡូវនេះ យើងមានសិទ្ធិយកឈ្នះជំងឺទាំងអស់។ យើងមិនចាំបាច់យកឈ្នះវាទេ វាត្រូវបានយកឈ្នះរួចហើយ។ យើងគ្រាន់តែទាមទារការសន្យា ហើយទៅយកវាទៅ។ វាត្រូវបានយកឈ្នះរួចហើយ។ ការស្លាប់ត្រូវបានយកឈ្នះ។ ឋាននរកត្រូវបានយកឈ្នះ។ ជំងឺត្រូវបានយកឈ្នះ។ ការល្បួងត្រូវបានយកឈ្នះ។ អារក្សទាំងអស់ត្រូវបានសញ្ជ័យ។ ឋាននរកត្រូវបានយកឈ្នះ។ ការស្លាប់ត្រូវបានយកឈ្នះ។ ផ្លូវត្រូវបានយកឈ្នះ។ យើងឈរនៅមាត់ទ្វារ យកវា មិនបាច់បាញ់ទេ។ វាត្រូវបានបង់ថ្លៃរួចហើយ។

53 សត្រូវរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងកាន់កាប់ទ្វារនៃសត្រូវរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្មាន? រាប់ពាន់លាន។ ទ្រង់នឹងកាន់ច្រកទ្វាររបស់ខ្ញុំសត្រូវ គ្រប់ខ្ញុំសត្រូវ។ ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ។ យើងមានវាដោយសារទ្រង់បានប្រទានវាមកយើង។ វាជាអំណោយឥតគិតថ្លៃ ក្រៅពីអ្វីទាំងអស់នោះ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានធ្វើ ហើយបានយកឈ្នះគ្រប់ច្រកទ្វារ។ ទ្រង់បានយកឈ្នះជំងឺ បានគ្រប់គ្រងច្រកទ្វារ។ រឿងតែមួយគត់ដែលយើងត្រូវធ្វើគឺដើរទៅមាត់ទ្វារនិយាយថា “ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអ្នកច្បាំង!” អាម៉ែន។

54 ដល់ពេលស្លាប់ ក៏និយាយថា “មើលខ្ញុំធ្វើឲ្យគាត់យកសាសនាគាត់មកវិញ។”

55 “ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត សូមវិលត្រឡប់មកវិញ យ៉ែដាន!” ពូជរបស់លោកអំប្រាហាំចូលតាមទ្វារ។

56 ហេតុអ្វី ប៉ុលបាននិយាយថា នៅពេលដែលពួកគេកំពុងតែ រៀបកាត់ក្បាលរបស់គាត់ចេញពីពូជរបស់អំប្រាហាំ គាត់បាននិយាយថា “ឪសេចក្តីស្លាប់អើយ តើទ្រនិចឯងនៅឯណា? ផ្លូវអើយ តើជ័យជំនះរបស់ឯងនៅឯណា? សូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ដែលប្រទានឱ្យយើងនូវជ័យជំនះ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។”

57 ទ្រង់នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់ យកទៅ។ ឥឡូវនេះគាត់មិនត្រូវបានវាយដំនៅច្រកទ្វារទេ។ ទ្រង់នឹងយកឈ្នះវាហើយយកវា។ ទ្រង់នឹងកាន់កាប់វា។ នោះគឺនៅក្នុងអំណាចរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

58 នៅក្នុងក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ ព្រឹកនេះ ដាក់ព្រះចេស្ដាដើម្បីព្យាបាលជំងឺទាំងអស់។ នៅក្នុងក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ បានដាក់អំណាចដើម្បីយកឈ្នះលើការល្អៗទាំងអស់។ នៅក្នុងការកាន់កាប់នៃក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ នៅព្រឹកនេះ បានដាក់អំណាចច្រវាក់អំពើបាប ហើយបោះវាចោល ហើយទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅក្នុងក្រុមជំនុំនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

“អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់បាន ចូរសុំក្នុងនាមខ្ញុំ នោះវានឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នក។ បន្តិចទៀតនេះ លោកិយ (គ្រាប់ពូជ ដែលមិនទាន់បង្កើតឡើង) នឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ។ ទោះជាយ៉ាងណា អ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នករហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃលោកិយ។” ជាអ្វី? ជាពូជរាជ។ “កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏ត្រូវធ្វើដែរ។ ខ្ញុំនឹងផ្ទៀងផ្ទាត់ខ្លួនឯងថា ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នក ដ្បិតទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអ្នកដែលជឿ។”

ទ្រង់នឹងមានគ្រាប់ពូជនៃសត្រូវរបស់គាត់។ ទ្រង់នឹងមាន។ ពូជរបស់ទ្រង់នឹងកាន់កាប់ទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ ទោះជាទ្វារយ៉ាងណាក៏ដោយ។ បើវាជាជំងឺ ការល្អៗ បាប ច្រកណាក៏បានឈ្នះហើយ។ ហើយពូជរបស់អំប្រាហាំក៏កាន់កាប់វា។

59 តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេ ព្រឹកនេះ ដោយដឹងថាយើងឈរឥឡូវនេះជាអ្នកឈ្នះ ធំជាងអ្នកឈ្នះ? អូ គ្មានអ្វីត្រូវរល្លោះគ្នាទេ។ ការប្រយុទ្ធបានបញ្ចប់។

ផ្អែកព្រៃបានផ្តុំ។ ទង់ជាតិបានលើកឡើង។ ហើយនៅកណ្តាលគំនរអំពើបាប គ្រប់ បន្ទប់ឈឺ គឺជាឈើឆ្កាងចាស់ ដាំដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែល ជាអ្នកឈ្នះ។ រឿងតែមួយគត់ដែលយើងធ្វើគឺជឿ មើលនិងរស់នៅ។

“ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក។ ខ្ញុំនឹងបញ្ជាក់។ មនុស្សមកនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយ និយាយថា ‘អូ នោះហើយជាវា’។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក។ ហើយអ្វីដែលខ្ញុំបាន ធ្វើ នៅទីនេះនៅលើផែនដី ខ្ញុំនឹងនៅក្នុងអ្នក ធ្វើដូចគ្នានេះ។ បន្ទាប់មកពួកគេនឹង ដឹង។ ពួកគេនឹងឃើញខ្ញុំ។ នេះ...ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំនឹងឃើញខ្ញុំ។ ពូជរបស់អំប្រា ហាំនឹងឃើញខ្ញុំ។ ពួកគេនឹងស្គាល់ខ្ញុំ។ ពួកគេនឹងស្គាល់ខ្ញុំ។ អ្នកផ្សេងទៀតនឹង ហៅខ្ញុំថា ‘បេលសេប៊ុល’ ដូចជាពួកគេបានធ្វើ។ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងស្គាល់ខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំនឹង នៅជាមួយអ្នក អ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ មើលឃើញដោយភ្នែករបស់អ្នក។ អ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោកក៏ដូចគ្នាដែលខ្ញុំធ្វើ។ អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដូចគ្នាដែរ។”

60 ហើយសព្វថ្ងៃនេះ ក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ មានឯកសិទ្ធិឈរ ហើយ ឃើញការដណ្តើមយកជ័យជំនះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មាន ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់គង់នៅ រស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ដោយធ្វើដូចដែល ទ្រង់បានធ្វើកាលនោះ។ បន្ទាប់មក យើងកាន់កាប់ទ្វារនៃសត្រូវទាំងអស់។

61 បើអ្នកមានសត្រូវនៅព្រឹកនេះ នោះ បងប្រុសអើយ មានតែ... ប្រសិនបើអ្នកជា ពូជរបស់អំប្រាហាំ បន្ទាប់ពីបានឮរឿងនេះ នោះគ្មានអារក្សណានៅក្នុងនរកអាច រក្សាទុកទ្វារនោះនៅចំពោះមុខអ្នកបានទេ។ វានឹងបើក។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាជាអ្វីទេ។ អ្នកដើរទៅទីនោះ ដូចជាពូជដែលបានសន្យា ចូរនិយាយថា “ខ្ញុំទាមទារវាសម្រាប់ ខ្ញុំផ្ទាល់។ នេះជារបស់ខ្ញុំ ពីព្រោះព្រះបានស្តាប់ថាទ្រង់នឹងប្រោសព្រះយេស៊ូវឲ្យរស់ ឡើងវិញ ហើយតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំនឹងយកឈ្នះវា។ ខ្ញុំមកក្នុងព្រះនាមនៃ អ្នកឈ្នះនោះ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ថយក្រោយទៅ។ ខ្ញុំកំពុងឆ្លងកាត់។” អាម៉ែ ន។ “គាត់នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ។” រួចក្រោកឈរនៅទីនោះ ដោយ ស្មារតីអ្នកត្រង់ ហើយខែលរបស់អ្នកមានពន្លឺចែងចាំង ដែលគ្របដោយព្រះលោហិត របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ សត្រូវនឹងទទួលស្គាល់វា។

62 ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការ ចូរនិយាយទៅកាន់ទ្រង់ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែល យើងអធិស្ឋាន អ្នកនៅទីនេះ ព្រឹកនេះ ខណៈពេលដែលអ្នកអានក្បាលចុះ។

ហើយប្រសិនបើអ្នកមានតម្រូវការណាមួយ តើអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃឡើងទៅរក ព្រះយេស៊ូវបានឬ? ហើយគ្រាន់តែនិយាយវានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក នៅក្នុងចិត្ត របស់អ្នក ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គដឹងពីតម្រូវការរបស់ ទូលបង្គំ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានឮហើយ នៅព្រឹកនេះ ហើយនោះជាព្រះគម្ពីរ គាត់ នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ។” ខ្ញុំមកកាន់កាប់ច្រកទ្វារ។ ប្រហែលជាខ្ញុំ មានកំហឹង។ ប្រហែលជាខ្ញុំត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អំពើបាបបានចងខ្ញុំចុះ។ ខ្ញុំមានតម្រូវការ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមកដល់ទ្វារឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងយកវា ព្រឹកនេះ កាន់កាប់ ច្រកទ្វាររបស់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះ សូមផ្តល់ផ្លូវ ខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់។”

63 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទ្រង់បានឃើញដៃទាំងនេះ។ ហើយទ្រង់ដឹងថានេះជា ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំបានត្រឹមតែដកស្រង់វាប៉ុណ្ណោះ ហើយ បានចុះមកតាមរយៈបទគម្ពីរ។ តួអង្គនៃព្រះគម្ពីរ អំពីរបៀបដែលពួកគេបានបង្ក្រាប នគរ និងបានប្រព្រឹត្តដោយសុចរិត ហើយពន្លត់ភ្លើង ភ្លើងនៃអំពើហឹង្សា ហើយ រត់គេចពីគេដាវ ហើយបញ្ឈប់មាត់គោ ហើយ អូ លើសពីនេះទៅទៀត ស្ត្រីបាន ទទួលមនុស្សស្លាប់ហើយរស់ឡើងវិញរបស់ពួកគេ និងអ្វីៗជាច្រើន ដោយសារ ទ្រង់បានសន្យា។ វាជាការសន្យារបស់ទ្រង់ “ពូជរបស់គាត់។” អំប្រាហាំ ពូជរបស់ អ្នកនឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ។” ហើយទ្រង់រក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់។

64 ឥឡូវនេះសូមប្រទានដល់ពួកគេ ឱព្រះអម្ចាស់ នូវបំណងប្រាថ្នានៃចិត្ត របស់ពួកគេ។ សូមឱ្យពួកគេចេញពីទីនេះទៅក្លាយជាមនុស្សផ្សេងៗ។ សូមឱ្យគេ ទៅទាំងដឹងថាគេ—ពួកគេជាអ្នកច្បាំង ព្រោះពូជវាបានច្បាំងសម្រាប់ពួកគេ។ ព្រះវាជា កាលទ្រង់យាងមកកើតពីព្រហ្មចារី ទ្រង់ឈ្នះសត្រូវទាំងឡាយ សូម្បីតែ សេចក្តីស្លាប់។ ដូច្នេះសេចក្តីស្លាប់ខ្លួនឯងមិនអាចបំភ័យពូជរបស់អំប្រាហាំ បានទេ។ យើងមានការសន្យាថាយើងនឹងទទួលបានជ័យជម្នះជាមរតក ហើយនឹង ត្រឡប់មកវិញក្នុងរបៀបដ៏រុងរឿងជាងនេះ ក្នុងរូបកាយដ៏រុងរឿង បន្ទាប់ពី ខ្មាំងសត្រូវចុងក្រោយត្រូវដាក់នៅក្រោមជើង នៃបុត្រាតែមួយ និងចុងក្រោយរបស់ ព្រះ ដែលនឹងចូលមកក្នុងអាណាចក្រ។

65 បើសិនជាមានអ្នកដែលលើកដៃឡើង ព្រះអម្ចាស់ នោះជាមនុស្សមានបាប សូមសង្គ្រោះពួកគេចុះ។ អ្នកដែលមានជំនឿថយក្រោយ សូមឱ្យពួកគេដឹងថា ពួកគេមិនត្រូវនៅតែជាអ្នកឈប់ជឿឡើយ។ គាត់អាចកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃការ

ឈប់ជឿនោះ។ ប្រហែលជាអ្នកដែលមានកំហឹងនោះ ជា—ពាក្យដេរ អណ្តាត កខ្វក់ ឬចិត្តតណ្ហា ឬលោភលន់ ចង់បានលុយ ឬ—ឬរបស់ដែលស្មោកគ្រោក ខ្លះ សូមឲ្យពួកគេដឹងថា ពួកគេអាចកាន់កាប់ច្រកទ្វារនោះ។ ប្រហែលជាវាជា ជំងឺ ព្រះអម្ចាស់អើយ ឬទុក្ខព្រួយ។ ពួកគេអាចមានច្រកទ្វារនោះ: “ដ្បិតទ្រង់បាន ត្រូវប្តូរដោយសារអំពើវិលងរបស់យើង មានស្នាមជាំដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់ យើង។ ការប្រៀនប្រដៅនៃសន្តិភាពរបស់យើងបានមកលើទ្រង់ ហើយដោយស្នាម រំពាត់របស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។” យើងជាអ្នកឈ្នះ នៅព្រឹកនេះ។ សូម ប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។

ហើយលើសពីនេះទៅទៀត កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យដែលទ្រង់បានធ្វើ ប៉ុន្តែទ្រង់នៅជា មួយយើង។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ទ្រង់បានសន្យាថា ទ្រង់នឹងធ្វើវា។ “បន្តិចទៀត លោកិយនឹងមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ តែអ្នកនឹងឃើញខ្ញុំវិញ ដ្បិតខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នក រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃអាយុ។” ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះបិតា ថា ទ្រង់នឹងសម្តែងអង្គទ្រង់ដល់គ្រប់គ្នាស្គាល់ នៅព្រឹកនេះ។ ដ្បិតយើងសូមវាក្នុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

66 តើអ្នកជឿថាវាជាការពិតទេ? ជឿយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ថា វាជាសេចក្តីពិត គ្មាន ការសង្ស័យណាមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកឡើយ។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែចងចាំរឿង នេះ។ កិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺសាមញ្ញណាស់ដែលធ្វើឲ្យវាច្របូកច្របល់ គំនិតបញ្ញា។ រឿងសាមញ្ញបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់...ខ្ញុំបានឃើញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ធ្វើដូច្នោះ។ ខ្ញុំចង់និយាយរឿងនោះ ហេតុអ្វី ខ្ញុំមិនគិតថាវាជាបែបនោះទេ។ បើខ្ញុំ ត្រូវប្រើគំនិតខ្លួនឯង ខ្ញុំនឹងនិយាយថា “អញ្ចឹង វាមិនអាចត្រូវទេ។” ប៉ុន្តែវាតែងតែ ត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់ធ្វើអ្វីៗបានយ៉ាងសាមញ្ញ។ ហើយទ្រង់ធ្វើអ្វីៗដើម្បីបង្ហាញអង្គទ្រង់ ដល់រាស្ត្រទ្រង់។ ព្រះគង់នៅជាមួយរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ទ្រង់នៅកណ្តាលរាស្ត្រ ទ្រង់។ ទ្រង់ស្រឡាញ់ពួកគេ។ ហើយទ្រង់ចង់ធ្វើសម្រាប់ពួកគេ និងដើម្បីជួយ ពួកគេ។ ហើយគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដឹង មិនមែនអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើនោះទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ទ្រង់បានធ្វើចហើយ។ វាគឺជារបស់អ្នក។ វាជាកម្មសិទ្ធិ របស់អ្នក។ វាជាអំណោយឥតគិតថ្លៃពីព្រះជាបិតានៃយើង ដល់ក្រុមជំនុំរបស់ ទ្រង់។

67 ឥឡូវនេះគំនិតខាងបញ្ញានឹងរង្វងយ៉ាងណា ដូចនៅជំនាន់លោកដានីយ៉ែល

និងនៅជំនាន់កូនចៅហោព្រើរ និង—និងជាច្រើនដែលយើងបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ។ ឃើញទេ ពិភពបញ្ញាដ៏អស្ចារ្យនៅសម័យនោះ គឺពិបាកនឹងយកឈ្នះដូចបច្ចុប្បន្ន។ វាតែងតែមានសត្រូវ ចំពោះវិធីនៃការមើលឃើញរបស់ពួកគេ ហើយវិទ្យាសាស្ត្រទំនើប និងអ្វីៗរបស់ពួកគេគឺដូចជាស្មុគស្មាញ និងអ្វីៗក្នុងចិត្តនៅពេលនោះ ដូចយើងសព្វថ្ងៃនេះដែរ។ សូមមើល វាជារឿងដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែ តែងតែមានអ្នកដែលហ៊ានស្នាក់នៅទីនោះ ហើយនិយាយថា “ព្រះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺពិត។”

68 ហើយ អ្នករាល់គ្នា មិនចាំបាច់ត្រូវតែយកឈ្នះទេ ព្រោះទ្រង់បានឈ្នះ។ រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺគ្រាន់តែឡើងទៅហើយយកវា ឈរនៅច្រកទ្វារនិយាយ “វាជារបស់ខ្ញុំ។ នេះជារបស់ខ្ញុំ។ ព្រះបានប្រទានវាមកខ្ញុំ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើខ្ញុំចង់បានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះព្រះបានប្រទានវាមកខ្ញុំ។ ការសន្យាគឺចំពោះខ្ញុំ ចំពោះកូនៗរបស់យើង អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលនៅឆ្ងាយ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់នឹងហៅ។” នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំឈរ។ គ្រាន់តែ...

69 កិច្ចបម្រើរបស់ខ្ញុំ អំពីការយល់ដឹងនេះជាដើម វានឹងបញ្ចប់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ អូ វានឹងនៅទីនោះជានិច្ច។ ប៉ុន្តែវានឹងបញ្ចប់ឆាប់ៗនេះ ព្រោះវានឹងទៅរកអ្វីដែលអស្ចារ្យជាងនេះ។ ឃើញទេ? វាកំពុងបន្ត ពីការកាន់ដៃគ្នា រហូតដល់ការយល់ដឹង ហើយឥឡូវនេះនាងកំពុងជួសជុលដើម្បីបង្កើតមួយផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? ឃើញវាទេ? មើលហើយត្រូវអោយដឹងថាវាជាការពិត។ ឃើញទេ? ខ្ញុំដឹងថាវាគឺជាការពិត។ ហើយវានឹងកាន់តែធំជាង ខ្ពស់ជាង កាន់តែប្រសើរជាង។ ប្រាកដណាស់។ ហេតុអ្វី ព្រោះទ្រង់បានសន្យា។ ហើយអ្វីដែលទ្រង់សន្យា ទ្រង់នឹងធ្វើ។ ទ្រង់មិនអាចបរាជ័យក្នុងការសន្យារបស់ទ្រង់ឡើយ។ ហើយវាជាអ្វី? ជាវត្តមានដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់ជាមួយយើង ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យវាប្រាប់អ្នកថាទ្រង់បានកាន់កាប់ច្រកទ្វារសម្រាប់អ្នក។

70 ទ្រង់គឺជាពូជរាជ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចយកទ្វារទាំងនោះបានក្រៅពីទ្រង់។ អ្នកទាំងអស់ដែលនៅខាងក្រោយមានស្រមោលនៃការយាងមករបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក វាបានបញ្ចប់ការប្រយុទ្ធទាំងមូល។ ការប្រយុទ្ធត្រូវបានបញ្ចប់នៅហេតុសេម៉ានី និងនៅកាល់វ៉ារី។ ហើយឥឡូវនេះ យើងគ្រាន់តែឈរជាអ្នកឈ្នះ។ មិនមានការប្រយុទ្ធដើម្បីធ្វើ។ យើង...ការប្រយុទ្ធបានបញ្ចប់។ យើង

គ្រាន់តែជាម្ចាស់វា ទង្វើអរូបិចំពោះវា។ ការធានាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយព្រះ
 ជាព្រះវរបិតានៃយើង ដែលបានលើកព្រះហស្តឡើង បានមានបន្ទូលថា “អញបាន
 ស្តាប់ដោយនាមរបស់អញ ពូជរបស់គាត់នឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វារនៃខ្មាំងសត្រូវ។”
 នៅទីនោះ។ វាបានយករួចហើយ។ “ទ្រង់បានត្រូវរបួសដោយសារអំពើលែង
 របស់យើង។ ជាមួយនឹងស្នាមរំពាត់របស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។” វា
 រួចរាល់ហើយ។ វាជាការងារដែលបានបញ្ចប់។ យើងគ្រាន់តែកាន់កាប់វាប៉ុណ្ណោះ។
 “ហើយកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏ត្រូវដែរ។” ព្រះមហាក្សត្រគង់នៅជាមួយយើង នៅ
 ព្រឹកនេះ។ ពរជ័យដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងមកលើយើង។
 ដើម្បីទទួលបានអារម្មណ៍ដ៏រុងរឿងនោះ ដើម្បីដឹងថាវាពិតជាជាមួយ...ស្របតាម
 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវការល្អដ៏អស្ចារ្យមួយដើម្បីដឹងអំពី
 រឿងនោះ។—ថាព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះបិតារបស់យើង។

71 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថា គាត់បានធ្វើ—តើគាត់បានចែកបំណុលអធិស្ឋាននៅព្រឹក
 នេះទេ? ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថា មិនអីទេ ប្រសិនបើមិនមានមនុស្សក្រៅពីអ្នកនៅ
 រោងឧបោសថយើងទេនោះ មិនត្រូវផ្តល់កាតអធិស្ឋានទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមាន
 —មានមនុស្សរាប់សិបដូចជាដប់ប្រាំនាក់ឬច្រើនជាងនេះ ឬមានមនុស្សប្លែកមុខ
 នៅក្នុងទ្វារ ហេតុអ្វី បានជាត្រូវផ្តល់កាតអធិស្ឋាន ដូច្នោះយើងអាចនាំពួកគេឡើង
 ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ តើព្រឹកនេះមានមនុស្សប្លែកមុខប៉ុន្មាននាក់នៅជា
 មួយយើង? លើកដៃអ្នកឡើង។ អូ! ប្រាកដណាស់។ មានដប់ប្រាំបួនម្ភៃ។ មិនអី
 ទេ។ យើងនឹងតម្រង់ជួរតាមកាតអធិស្ឋានទាំងនេះ ហើយនាំពួកគេឡើងទៅកាន់
 ធុទិកា។ ឃើញទេ ហេតុផលដែលខ្ញុំបាននិយាយអំពី “រោងឧបោសថ” គឺមនុស្ស
 ដែលពួកគេនៅទីនេះ។

72 ការយល់ដឹងនេះ។ សូមចាំថា ខ្ញុំកំពុងនិយាយនេះ។ ពីការយល់ដឹងនឹង
 ដល់ទីបញ្ចប់ឆាប់ៗនេះ។ វានឹងមានអ្វីមួយដែលអស្ចារ្យ និងល្អជាងនេះទៅទៀត។
 ដែល ខ្ញុំដឹងថា ឃើញអ្នកមើលបងប្រុសពីរនាក់ឥឡូវនេះ ដែលកំពុងឈរជាមួយ
 ខ្ញុំកាលពីម្សិលមិញ នៅពេលដែលវាបានកើតឡើង ឃើញទេ និងថ្ងៃមុននៅពេល
 ដែលវាបានកើតឡើង។ ហើយនោះជាបីដងជាប់ៗគ្នា ឥឡូវនេះ វាបានកើតឡើង
 ហើយ ការបញ្ជាក់ថាវាជិតបង្កើតឥឡូវនេះ ឃើញទេ ថាវាកំពុងហៀបនឹង
 កើតឡើង។

73 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ជាព្រះ ហើយយើងជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គ។ យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះព្រះបន្ទូលទ្រង់ សម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានប្រទានពរដល់ចិត្តយើង។ ហើយឥឡូវនេះយើងសប្បាយចិត្ត។ យើងកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ ដោយដឹងថាយើងជាអ្នកឈ្នះ។ យើងមានច្រកទ្វារទាំងអស់របស់សត្រូវរួចហើយ។ វាត្រូវបានផ្តល់ឲ្យយើង ហើយយើងមានកូនសោមេនៅក្នុងដៃរបស់យើង។ ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងបញ្ចេញ...បើកគ្រប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ។ យកកូនសោនេះ ជាកូនសោនៃព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ និង...បើកគ្រប់ច្រកទ្វាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ ដែលអ្នកបានចងចេញពីការសន្យាណាមួយ។

ហើយព្រះអង្គអើយ នៅព្រឹកនេះ យើងមកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ដោយប្រើសោនេះ ដើម្បីបើកទ្វារសម្រាប់អ្នកជំងឺ និងអ្នកងទុក្ខ។ ដ្បិតវាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង—នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា “ក្នុងនាមយើង ពួកគេនឹងដេញអារក្សចេញ។ ពួកគេនឹងនិយាយភាសាថ្មី។ ហើយបើគេជីកអ្វីដែលពុល ឬចាប់កាន់សត្វពស់ នោះក៏គ្មានអ្វីដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់គេដែរ។ ពួកគេនឹងដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ ហើយពួកគេនឹងជាសះស្បើយ។” យើងដឹងថារឿងទាំងនោះជាការពិត។ ហើយសូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់ នៅព្រឹកនេះ ថាពួកគេនឹងបាន ហើយប្រជាជននឹងអាចមើលឃើញ តាមរយៈការបើកសម្តែងនៃព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយនៅក្នុងចំណោមយើង ថា “ទ្រង់បានរងរបួសដោយសារការរំលងរបស់យើង ជាមួយនឹងស្នាមរំពាត់របស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។” ហើយសូមឲ្យពួកគេទទួលយកការព្យាបាល ហើយបានជាសះស្បើយ នៅព្រឹកនេះ ពីជំងឺ និងឃាតា និងបញ្ហាទាំងអស់របស់ពួកគេ។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

74 តើអ្នកនឹងលេងបទភ្លេងបានទេ ថេតឌី បទ *គ្រាន់តែជឿតាម* ដោយស្ងៀមស្ងាត់និងយឺត ប្រសិនបើអ្នកអាច។

ហើយអ្វីទៅ? តើអ្នកចាប់ផ្តើមពីមួយបានទេ? លេខមួយ នៃកាតអធិស្ឋាន។ មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់ ឬអ្វីក៏ដោយដែលមាន។ ត្រូវហើយ។ តើអ្នកគ្រាន់តែឡើងមកយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់ បើអ្នកអាចក្រោកឡើង មកខាងនេះ។

ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “តើអ្នកបានហៅលេខប៉ុន្មាន?—អដ។ ហាំ? មាននរណាម្នាក់និយាយថា “នោះហើយជាវា។ នោះហើយជាវា។” ប្រហែល...

តោះមើលលេខមួយ លេខពីរ។ តើអ្នកណាមានកាតអធិស្ឋានលេខមួយ? ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ខ្ញុំមាន។”—អដ។ បាទ។ លេខពីរ។ មិនអីទេ លោក។ លេខបី លេខបួន លេខប្រាំ លេខប្រាំមួយ លេខប្រាំពីរ លេខប្រាំបី លេខប្រាំបួន លេខដប់។

75 ខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងតែធ្វើដំណើរនិងមកកាន់កន្លែងឈរជើង ខ្ញុំ ចង់សួរសំណួរទៅអ្នកខ្លះទៀត។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ក្នុងរោងឧបោសថនៅ ទីនេះ ដែលឈឺ? ប្រជាជនក្នុងរោងឧបោសថអើយ ចូរលើកដៃឡើង។ ប្រហែល ប្រាំ...បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី។ ប្រាំបីឬប្រាំបួននាក់លើកដៃ។ តើមាន អ្នកនៅក្នុងត្រសាលនេះ ដែលមិនមែននៅក្នុងព្រះរោងឧបោសថនេះទេ តែគេជា អ្នកចម្លែកជាមួយយើង ឬអ្នកប្រហែលជាបានចូលមកចំពេលបើកកម្មវិធីហើយ មិនទាន់បានទទួលបានកាតអធិស្ឋាន? តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកបានទេ? អ្នកណាដែលត្រូវការព្រះ នោះមិនមែន...នោះ—ដែលមិនមកពីរោងឧបោសថនេះ ទេ។ អ្នកណាម្នាក់នៅទីនេះ ដែលមិនមែនជាសមាជិកនៃរោងឧបោសថនេះ និង —ហើយអ្នកនៅតែឈឺ ហើយមិនមានកាតអធិស្ឋាន តើអ្នកចង់ត្រូវបានគេចងចាំ នៅក្នុងការអធិស្ឋានទេ? តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកបានទេ? មិនអីទេ។ នោះ ជាការល្អ។ ត្រូវហើយ។

76 ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងសួរថាតើអ្នកគោរពតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបានឬអត់?—គ្រាន់តែ ពីរបីនាទី ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងចាប់ផ្តើមភ្លាមៗ ហើយចាប់ផ្តើម។ ឥឡូវនេះ ឃើញទេ? នៅសល់បន្ទប់ប៉ុន្មានដែរ បីលើ? មិនអីទេ។ តើលេខនោះមានលេខដប់ ទេ? ខ្ញុំបានហៅមួយទៅដប់។

ដប់មួយ ដប់ពីរ ដប់បី ដប់បួន ដប់ប្រាំ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេឈរឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបើពួកគេស្ថិតនៅលេខដប់ ដប់មួយ ដប់ពីរ ដប់បី ដប់បួន ដប់ប្រាំ អនុញ្ញាត ឱ្យពួកគេឈរ។ ត្រូវហើយ។ មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់ ដប់មួយ ដប់ពីរ។ ខ្លះខាតប្រហែលពីរទៀត ពីមួយទៅដប់ប្រាំ។ (... ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់ ដប់មួយ។) ដប់ប្រាំ ដប់ប្រាំមួយ ដប់ប្រាំពីរ ដប់ប្រាំបី ដប់ប្រាំបួន ម្តេ។

77 អូ ចាំបន្តិច។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់គ្រាន់តែឲ្យកាត់អធិស្ឋានដល់អ្នកដែលមិននៅក្នុងរោងឧបោសថប៉ុណ្ណោះ។ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ? ព្រោះ វានឹង ឃើញទេ ការយល់ដឹង។ មនុស្សនិយាយថា “មនុស្សទាំងនេះមកឯរោងឧបោសថ។” ឃើញទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រាប់អ្នក។ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ... មិនធ្លាប់នៅទីនេះពីមុនទេ? សូមមើលដៃរបស់អ្នក គ្មាននរណាម្នាក់ដែលមិនធ្លាប់មកនៅក្នុងការប្រជុំរបស់ខ្ញុំពីមុនមកទេ។ មិនអីទេ។ មិនអីទេ។

ឥឡូវនេះ មិនអីទេ បន្តិចទៀត បងប្រុសថេតឌី។

78 ឥឡូវនេះខ្ញុំអាចនិយាយបានថា អ្នកទាំងអស់គ្នាបានឮអំពីការប្រជុំនេះ ហើយតើវាទៅយ៉ាងណាដែរ ប្រជាជនទាំងអស់បានចូលរួមក្នុងការប្រជុំ? ឃើញទេ? នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើងបានគង់នៅលើផែនដី ទ្រង់មិនបានអះអាងថាជាអ្នកព្យាបាលនោះទេ។ ទ្រង់គឺជាពូជរបស់អំប្រាហាំ ពិតប្រាកដណាស់ ហើយទ្រង់បានសន្យាជាមួយគាត់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងមិនធ្វើអ្វីសោះ ទាល់តែព្រះវរបិតាបង្ហាញទ្រង់។ តើវាត្រូវទេ? ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ រហូតដល់ព្រះបិតាបង្ហាញខ្ញុំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។” ហើយទ្រង់បានឃើញវាដោយ... មិនមែន “រហូតដល់ព្រះបិតាប្រាប់ខ្ញុំ។” “រហូតដល់ព្រះបិតាបង្ហាញខ្ញុំ។” យ៉ូហាន ៥:១៩ “អ្វីដែលខ្ញុំឃើញព្រះបិតាធ្វើ នោះព្រះបុត្រាក៏ធ្វើដែរ។”

79 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលទ្រង់—ទ្រង់យាងមក យើងរកឃើញនៅក្នុងការចាប់ផ្តើមនៃកិច្ចបម្រើរបស់ទ្រង់ ថាបន្ទាប់ពីទ្រង់បានយក—បល្ល័ង្ករបស់ដាវីឌ... [កន្លែងទេនៅលើកាសែត—អេដ។] ការនិយាយខាងវិញ្ញាណ...

នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើទ្រង់នៅពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់យ៉ូហាន ហើយទ្រង់បានក្លាយជាព្រះមេស៊ីដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។ ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រសូតមក។ ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រាព្រហ្មចារីរបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់ក្លាយជាព្រះមេស៊ី គឺជាពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើទ្រង់ ពីព្រោះព្រះមេស៊ីមានន័យថា “អ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។” ឃើញទេ? ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកសណ្ឋិតលើទ្រង់។ អ្នកបានឮខ្ញុំអធិប្បាយអំពីកូនចៀមនិង

សត្រូវព្រាប។ បន្ទាប់មកយើងរកឃើញថា នៅពេលដែលទ្រង់...បន្ទាប់ពីការល្អៗ របស់ទ្រង់សែសិបថ្ងៃ ទ្រង់បានចេញមក។

80 ហើយតើកិច្ចបម្រើរបស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមដោយរបៀបណា ហើយវាត្រូវបាន បញ្ចប់ដោយរបៀបណា? យើងរកឃើញថា នៅក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ ទ្រង់ មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះ អនទ្រេ គាត់បានទៅរកប្អូនប្រុសគាត់ ឈ្មោះស៊ីម៉ូន ជាអ្នកនេសាទ ហើយនាំគាត់ទៅឯព្រះយេស៊ូវ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅ គាត់ ថា “ឈ្មោះរបស់អ្នកគឺស៊ីម៉ូន។ ឈ្មោះឪពុករបស់អ្នកគឺយ៉ូណាស។ ចាប់ពី ពេលនេះតទៅ អ្នកនឹងត្រូវបានគេហៅថាពេត្រុស ដែលមានន័យថា ‘ថ្មតូច’។” តើអ្នកចាំទេ? បុរសម្នាក់នេះងឿងឆ្ងល់ជាខ្លាំងចំពោះអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ គាត់!

ឥឡូវនេះ តើព្រះមេស៊ីត្រូវធ្វើដូច្នោះទេ? តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង សូម និយាយថា “អាម៉ែន។” ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើជាហោរារបស់ព្រះ។ បាទ មែនហើយ។ លោកម៉ូសេបាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក នឹងលើកហោរាមួយ រូបមកប្រដូចនឹងខ្ញុំ។ វានឹងកើតឡើងថាអ្នកណាដែលមិនបានឮហោរានេះនឹងត្រូវ កាត់ចេញពីចំណោមប្រជាជន។”

81 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលយើងរកឃើញ ទ្រង់នៅពេលក្រោយ...“គាត់បានមក ឯទ្រង់ផ្ទាល់។” តើអ្នកទាំងនោះជានរណា? ជនជាតិយូដា ពីធម្មជាតិ។ “ដូច្នោះ រាស្ត្រទ្រង់មិនបានទទួលទ្រង់ទេ” ដូច្នោះទ្រង់បាន... ឥឡូវនេះវាត្រូវទៅឯសាសន៍ ដទៃ ឃើញទេ ព្រោះរាស្ត្រទ្រង់មិនបានទទួលទ្រង់ទេ។ “ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែល បានទទួលទ្រង់ នោះបានប្រទានអំណាចដើម្បីក្លាយជាបុត្ររបស់ព្រះ។” ដូច្នោះ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានបែរទៅរកពួកសាសន៍ដទៃ ហើយមានរយៈពេលពីរពាន់ឆ្នាំ ហើយ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ចូរកត់សម្គាល់នូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។

82 ពេលនោះភីលីព ឃើញការនេះហើយ គាត់ក៏ទៅរកណាថាណែល ហើយ ប្រាប់ណាថាណែលអំពីអ្នកដែលគាត់បានរកឃើញ និងអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ។ ហើយវាធ្វើឱ្យគាត់ភ្ញាក់ភ្ញាក់ផ្អើល។ គាត់ស្ទើរតែមិនជឿ។ ប៉ុន្តែពេលដែលគាត់បាន ចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ កាលដែលគាត់បានរកឃើញកន្លែង ដែលទ្រង់គង់នៅ ហើយឡើងមកក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល ថា “នុ៎ះន៍ ជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលពិតមែន ដែលឥតមានចិត្តខ្មោច។”

83 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកបានឈរនៅទីនោះ តើអ្នកគិតថាអ្នកមានស្មារតីគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីយល់ថានោះជានរណា? តើអ្នកគិតថាអ្នកនឹងធ្វើវាទេ? ឥឡូវនេះមើល។ ឃើញទេ? បុរសនោះ គ្រាន់តែជាជនចម្លែកម្នាក់...នៅទីនោះ គាត់ប្រហែលជាអ្នកនេសាទ។ គាត់ជាជាងឈើ គឺជាអ្វីដែលជាគាត់។ បុរសជាងឈើម្នាក់នេះឈរនៅទីនោះ បុរសវ័យកណ្តាល។ ហើយមកបុរសនេះ។ ទ្រង់មើលមកគាត់ ដូចជាបុរសម្នាក់នៅទីនេះ និយាយថា “នុំ៖នុំ ជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ពិតមែន ដែលឥតមានចិត្តខ្មោចបាយ។” ចុះតើទ្រង់បានដឹងដោយរបៀបណាថាគាត់ជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល? មិនមែនតាមរបៀបដែលគាត់ស្លៀកពាក់នោះទេ ព្រោះពួកគេស្លៀកពាក់ដូចគ្នា។ “នៅក្នុងអ្នកដែលឥតមានចិត្តខ្មោចបាយ។” តើទ្រង់បានដឹងដោយរបៀបណាថាគាត់ជា—បុរសគ្មានចិត្តខ្មោចបាយ?

84 ដូច្នេះវាធ្វើឱ្យបុរសម្នាក់នេះភ្ញាក់ផ្អើល។ ក្នុងនាមជាអ្នកជឿពិតប្រាកដ គាត់បាននិយាយថា “លោកគ្រូ” ឬបងប្រុស គ្រូអធិប្បាយ គ្រូ “តើអ្នកធ្លាប់ឃើញខ្ញុំនៅពេលណា?” សូមមើល គាត់កំពុងសួរទ្រង់។

85 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “មុនពេលក៏លឺពហៅអ្នក ពេលដែលអ្នកនៅក្រោមដើមឈើ ខ្ញុំបានឃើញអ្នក។”

គាត់បាននិយាយថា “ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ទ្រង់គឺជាស្តេចនៃអ៊ីស្រាអែល។”

86 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ដោយព្រោះខ្ញុំប្រាប់អ្នកអញ្ចឹង ឥឡូវនេះអ្នកជឿខ្ញុំឬ? ឥឡូវនេះអ្នកនឹងឃើញអ្វីដែលអស្ចារ្យជាងនេះ។”

87 ហើយនោះជាហេតុផលដែលខ្ញុំជឿថា ក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នឹងឃើញរឿងអស្ចារ្យជាងនេះ។ វាកំពុងដោះស្រាយដើម្បីឈានជើងចូលទៅក្នុងពេលនេះបន្តិចទៀត ឃើញទេ ព្រោះពួកគេបានជឿវា។ អ្នកដែលបានបដិសេធវា ដោយរាំងនិកាយ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាតើពួកគេនឹងជឿអ្វីខ្លះ។ ឃើញទេ? រឿងវា... អ្នកនឹងដើរក្នុងពន្លឺ ឬក៏ខ្វាក់ភ្នែក។ ពិការភ្នែក ឬបង្ហាញផ្លូវ។

88 ខ្ញុំបានរកឃើញសត្វស្លាបតូចៗ នៅរូបសំណាកសេរីភាព។ ត្រូវប្រាកដថាបានឃើញវា ហើយបងថម ពេលឡើងទៅ ឃើញទេ។ ពួកគេបានវាយខ្សែក្បាលរបស់ពួកគេចេញ ពីទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើមានបញ្ហាអ្វី?”

89 បាននិយាយថា “ជំនួសឱ្យការដើរតាមពន្លឺ ក្នុងព្យុះ ដើម្បីសុវត្ថិភាព ពួកគេ បានព្យាយាមយកពន្លឺចេញ។ ពួកគេសម្លាប់ខ្លួនឯង។”

90 នោះជារឿងតែមួយគត់ដែលកើតឡើងនៅពេលដែលអ្នកវាយប្រឆាំងនឹងពន្លឺ អ្នកសម្លាប់ខ្លួនឯង ដោយវិញ្ញាណ។ គ្រាន់តែដើរនៅក្នុងពន្លឺ ដូចជាទ្រង់គង់នៅ ក្នុងពន្លឺ នោះយើងនឹងមានការប្រកបនឹងគ្នា ក្រុមជំនុំទាំងអស់នឹងជឿ ហើយបន្ត ហើយរីករាយនឹងព្រះពររបស់ព្រះ។ វាមិនអស្ចារ្យទេឬ?

91 សូមក្រឡេកមើលស្រ្តីជនជាតិសាម៉ារីពេលនាងមក។ នាងជាសាសន៍សាម៉ារី វី ឥឡូវនេះ (មិនមែនជាសាសន៍យូដា) តែជាសាសន៍សាម៉ារី។ ហើយទ្រង់មាន បន្ទូលថា “យកទឹកមកឱ្យខ្ញុំ។” ហើយការសន្ទនាបានបន្ត។

នេះគឺសម្រាប់អ្នកចំណូលថ្មីឥឡូវនេះ។

92 ហើយការសន្ទនាបានបន្ត។ ឥឡូវនេះ នាងមិនបានដឹងថាទ្រង់មិនមែនជាព្រះ មេស៊ីទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែជា—បុរស ជនជាតិយូដា។ ចាំមើលថានាងនិយាយ យ៉ាងម៉េច? នាងបាននិយាយថា “ហេតុអ្វី បានជាអ្នកជាជនជាតិយូដានិយាយ ជាមួយស្រ្តីសាសន៍សាម៉ារីបែបនេះ វាមិនមែនជាទម្លាប់ទេ។” នាងបាននិយាយថា “យើងមិនមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាទេ។”

93 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយ អ្នកណា អ្នកនឹងសុំខ្ញុំដឹកវិញ។ ហើយខ្ញុំនឹងនាំអ្នក ឱ្យទឹកអ្នក អ្នកមិនមកទីនេះ ដើម្បីដងទៀតទេ។”

94 ហេតុអ្វី នាងបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះចាំបន្តិច។” នាងបាននិយាយថា “យើងថ្វាយបង្គំនៅលើភ្នំនេះ—ហើយអ្នករាល់គ្នាជាជនជាតិយូដាថ្វាយបង្គំនៅ ក្រុងយេរូសាឡឹម។”

95 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ប៉ុន្តែនឹងមានវេលាមកដល់—ពេលដែល អ្នករាល់គ្នាមិនថ្វាយបង្គំនៅក្រុងយេរូសាឡឹម បុគ្គលនេះទៀតទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុង ព្រះវិញ្ញាណ។ ដ្បិតព្រះជាវិញ្ញាណ ហើយអស់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំទ្រង់ត្រូវថ្វាយបង្គំ ទ្រង់ដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត។” ឃើញទេ? មែនហើយ ទ្រង់បានបន្ត ធ្វើការ សន្ទនា រហូតដល់ទ្រង់បានដឹងថា តើនាងមានបញ្ហានៅត្រង់ណា។ តើអ្នកដឹងថា នាងមានបញ្ហាត្រង់ណាទេ? មានអ្នកណាដឹងថាស្រ្តីនៅអណ្តូងនោះមានបញ្ហាអ្វី

ទេ? នាងមានប្តីច្រើនណាស់ មែនទេ? ដូច្នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅនាងថា “ទៅយក ប្តីរបស់អ្នកមកទីនេះ។”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនមានប្តីទេ។”

96 បានបន្ទូលថា “ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្នកមានប្រាំនាក់ហើយ ហើយអ្នកដែលអ្នក នៅពេលនេះមិនមែនជាប្តីរបស់អ្នកទេ។”

97 នាងបាននិយាយថា “លោកម្ចាស់អើយ!” ឥឡូវនេះមើលនាង។ “លោកម្ចាស់ ខ្ញុំយល់ឃើញថា ទ្រង់ជាហោរា។”

ប្រសិនបើអ្នកដំណើរការការអានខនោះមកវិញ អ្នកនឹងរកឃើញវា។ “លោកម្ចាស់” នៅខាងដើម “ខ្ញុំយល់ឃើញថា លោកគឺជាហោរានោះ។” ចូរចាំថា នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ វានៅតែនិយាយថា “ហោរានោះ គឺជាអ្នកមែនទេជា ហោរានោះ?” តើវាជាហោរាអ្វី? ព្រះអង្គដែលលោកម៉ូសេបាននិយាយថា នឹងក្រោកឡើង។

“ខ្ញុំយល់ឃើញថា លោកគឺជាហោរា។ ឥឡូវនេះ យើងត្រូវបានបង្រៀន ហើយ យើងដឹងថាពេលដែលព្រះមេស៊ីយ៉ាងមក ទ្រង់នឹងធ្វើការទាំងនេះ។” នោះជាទី សំគាល់របស់ព្រះមេស៊ី។ តើវាត្រូវទេ? ដើម្បីដឹងថានាងមានបញ្ហាអ្វី។ បាន និយាយថា “យើងដឹងថានៅពេលដែលព្រះមេស៊ីយ៉ាងមក ទ្រង់នឹងប្រាប់យើងពី រឿងទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែតើអ្នកជានរណា?”

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជាទ្រង់ ដែលនិយាយទៅកាន់អ្នក។”

98 នាងបានចាកចេញពីផ្ទះរបស់នាង។ នាងរត់ចូលទីក្រុង ខ្ញុំស្រមៃថា គ្រាន់តែទប់ចិត្តមិនបាន។ ហើយថា យកដៃនាងដាក់លើទ្រូងគ្រាន់តែលោតដោយ និយាយថា “ចូរមកមើលបុរសម្នាក់ដែលប្រាប់ខ្ញុំពីការដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ តើនេះ មិនមែនជាព្រះមេស៊ីទេឬ? តើនោះមិនមែនជាអ្នកដែលព្រះគម្ពីរបានចែងថានឹង មកទេ? វាជាជនជាតិយូដាម្នាក់ដែលអង្គុយនៅទីនោះ គ្រាន់តែជាបុរសសាមញ្ញ ម្នាក់ មើលទៅដូចជាងឈើ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំមានប្តីប្រាំនាក់ ហើយ អ្នករាល់គ្នាដឹងថានោះជាការពិត។ នេះត្រូវតែជាព្រះមេស៊ី។” តើវាត្រូវទេ?

99 ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “បន្តិចទៀត ចន្លោះពេលខ្លី ពិភពលោកនឹងមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ ត្បិតខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នក។ ហើយកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏ត្រូវ

ធ្វើដែរ។ លើសពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅទីនេះទៅទៀត ដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ត្បិតខ្ញុំទៅឯ ព្រះវរបិតា ហើយត្រលប់មកវិញក្នុងទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាណ។”

ដង្វាយត្រូវបានបង់។ ពូជរាជបានសុគត ពូជរាជបានរស់ឡើងម្តងទៀត។ ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំឈរដោយសុចរិត ដោយជឿថា ហើយពូជរាជអាចចូលមកក្នុង ប្រជាជនទាំងនេះ ហើយថែមទាំងធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាអ្នកស្នងមរតក បុត្រា និង បុត្រីរបស់ព្រះទៀតផង។

100 ឥឡូវនេះ ចំពោះអ្នករាល់គ្នានៅទីនោះ ដែលមិនមែននៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន នេះទេ ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថាគ្រាន់តែផ្តល់កាតដល់ប្រជាជនដែល...ពេលដែលខ្ញុំ ហៅគាត់នៅព្រឹកនេះ។ គាត់បានហៅខ្ញុំ ថា “តើអ្នកចង់ចុះទៅចែកកាតខ្លះទេ ប៉ា?”

101 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើមានមនុស្សដប់នាក់ដែលនៅក្រៅពីអ្នកនៅរោង ឧបោសថ។”

102 ឥឡូវនេះ ពេលខ្លះនៅក្នុងរោងឧបោសថ ខ្ញុំហៅ ហើយឱ្យកាតអធិស្ឋាន។ អ្នក ត្រលប់មកវិញហើយនិយាយថា “មែនហើយ គាត់ស្គាល់ពួកគេ។ ពួកគេមកពីរោង ឧបោសថ។ គាត់ដឹងពីស្ថានភាពរបស់ពួកគេ។ ប្រាកដណាស់។”

103 បន្ទាប់មកខ្ញុំងាកមកខ្ញុំនិយាយថា “អ្នកដែលនៅក្រៅពីមនុស្សនៅរោង ឧបោសថ។ ត្រូវហើយ។ អ្នកដែលមិនមែនជាអ្នកនៅរោងឧបោសថ នោះអ្នកនឹង ក្លាយជាអ្នកដែលចូលក្នុងជួរអធិស្ឋាន។”

104 “អូ យើងមិនបានស្គាល់ពួកគេទេ” បាននិយាយថារោងឧបោសថ។ “យើង មិនដឹងថាតើពួកគេមានបញ្ហាអ្វីទេ។ គាត់ប្រហែលជាកំពុងនិយាយកុហក។” ឃើញទេ?

105 បន្ទាប់មកខ្ញុំនិយាយថា “គ្មាននរណាម្នាក់មកទេ។ សូមឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ រើសអ្នកដែលនៅទីនេះ ដែលមិនមែនមកពីរោងឧបោសថ គ្រាន់តែអង្គុយនៅ ទីនោះ។” នៅស្ងៀម អ្នកគ្រាន់តែ...

106 គ្មានផ្លូវណាមួយឡើយ ដែលអាចឱ្យមនុស្សម្នាក់មកចំពោះព្រះ លុះត្រាតែ គាត់ត្រូវបានកំណត់ទុកជាកូនរបស់ព្រះ។ គ្មានផ្លូវណាទាល់តែសោះ។ ព្រះយេស៊ូវ មានព្រះបន្ទូលថា “គ្មាននរណាអាចមករកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះបិតា របស់ខ្ញុំទាញគាត់មក។” ហើយនោះជាសេចក្តីពិត។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានធ្វើ

មានអ្វីដែលផ្ទុយពីនេះ។ “ប្រសិនបើទ្រង់ធ្វើបែបនេះ វាត្រូវបានគេសន្មតថាជាវិធីនេះ។ ហើយតាមវិធីនេះ វាត្រូវបានគេសន្មតថាត្រលប់មកវិញតាមរបៀបនោះ។” ឃើញទេ វាគ្រាន់តែជាការមិនជឿ។ ប៉ុន្តែប្រាជ្ញាត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយកូនៗរបស់នាង។ ដូច្នេះ អ្នក រាល់គ្នាឃើញហើយ។

107 ឥឡូវនេះនៅទីនេះ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមនិយាយទៅកាន់—ក្រុមជំនុំនៃប្រជាជននេះថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាពូជរាជនោះ។ វាមិនមែនជាយើងទេ វាគឺជាទ្រង់។ យើងគ្រាន់តែជាអ្នកទទួលរតកនោះ ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងអស់គឺជារបស់យើង។ ចុះបើអ្នកបានឈរនៅថ្ងៃនោះពេលស៊ីម៉ូនឡើងមក? ហើយ អ្នក ជាមនុស្សសាមញ្ញ... នេះជារឿងដំបូងដែលទ្រង់បានធ្វើ។

108 ឥឡូវនេះ នោះនឹងក្លាយជារឿងដំបូងសម្រាប់មនុស្សទាំងនេះ ប្រសិនបើទ្រង់ធ្វើវា។ ពួកគេមិនដែលឃើញវាពីមុនមកទេ។

109 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលស៊ីម៉ូនឡើងមក ជាអ្នកនេសាទរ៉ៃយ៉ាចំណាស់ម្នាក់ មិនមានការអប់រំគ្រប់គ្រាន់មិនចេះសូម្បីតែសរសេរឈ្មោះរបស់គាត់ទៅក្នុងក្រដាសមួយ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាគាត់គឺជា “មនុស្សល្ងង់និងមិនបានរៀនសូត្រ។” នឹងជាប្រយោគមួយ។ ទាំងពីរ “ល្ងង់និងមិនបានរៀន។” ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលទ្រង់បានយាងឡើង ជាទីសម្គាល់មួយ កម្លាំងមួយនៃ...ព្រះយេស៊ូវព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា “ឈ្មោះរបស់អ្នកគឺស៊ីម៉ូន។” តើអ្នករាល់គ្នាគិតថាគាត់គិតយ៉ាងណា? តើអ្នកគិតយ៉ាងណាដែរ ប្រសិនបើអ្នកបានឈរនៅទីនោះ? “ហើយឪពុករបស់អ្នកគឺយ៉ូណាស។ ហើយចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកនឹងត្រូវបានគេហៅថាពេត្រុសវិញ។” តើអ្នកនឹងគិតយ៉ាងណា? តើបុរសនោះបានមើលឆ្លុះគំនិតរបស់គាត់មែនទេ? អញ្ចឹង តើអ្នកគិតយ៉ាងណាដែរ? តើអ្នកគិតថានោះជាទីសម្គាល់នៃព្រះមេស៊ីយ៉ូ?

110 ប្រសិនបើនោះជាទីសម្គាល់នៃព្រះមេស៊ីយ៉ូក្នុងសម័យមួយ វាត្រូវតែជាទីសម្គាល់នៃព្រះមេស៊ីយ៉ូសម័យកាលទីពីរ សម័យកាលទីបី និងទីបួន។ គ្រប់សម័យកាលត្រូវតែដូចគ្នា ពីព្រោះព្រះមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានទេ។ ហើយតើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាមេស៊ីយ៉ូជាព្រះ? ប្រាកដណាស់។ វាគឺជាអ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។ ប្រាកដណាស់។ ដូច្នេះ ទ្រង់មិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានឡើយ។ ទ្រង់ត្រូវតែនៅដដែល។

111 នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើជាទីបន្ទាល់ដដែលដូចគ្នានឹង សាសន៍សាម៉ារី ដែលទ្រង់បានធ្វើចំពោះពួកយូដា។ ដោយសារតែជនជាតិទាំង បីគឺ ហាំ សេម និងប្រជាជនរបស់យ៉ាផេត។ សាសន៍យូដា សាសន៍ដទៃ និង សាសន៍សាម៉ារី។

112 ឥឡូវនេះ អ្នកសម្គាល់ឃើញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឬ? តើមានមនុស្សប៉ុន្មាន នាក់ដែលដឹងថាពេត្រុសមានកូនសោរទៅកាន់នរកព្រះ? តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ ទេ? គាត់បានបើកវានៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ដល់ជនជាតិយូដា។ ក៏លឺបានចុះទៅ ផ្សព្វផ្សាយដល់ជនជាតិសាម៉ារី ហើយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេក្នុងព្រះនាម នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនទាន់យាងមកសណ្ឋិតលើពួកគេ នៅឡើយទេ។ ពួកគេត្រូវបញ្ជូនទៅទទួលពេត្រុស ដែលបានដាក់ដៃលើពួកគេ ហើយពួកគេបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ត្រូវហើយ? និងផ្ទះរបស់កូនលោស នេះ—សាសន៍ដទៃបានទទួលវា។ នោះជាអ្វីទាំងអស់របស់វា។ ចាប់ពីពេលនោះ មក នាងគ្រាន់តែបើកចំហសម្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ដូច្នេះ អ្នកនៅទីនោះ ឃើញ ទេ ទ្រង់ត្រូវបើកវា។ ព្រះមានវិធីធ្វើអ្វីៗ។

113 ឥឡូវនេះ ព្រឹកនេះ បើអ្នកដែលបានសន្យានឹងពូជនោះ ហើយប្រសិនបើ គ្រាប់ពូជនោះអង្គុយនៅទីនេះ... ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកគ្រប់គ្នាជឿ។ ប្រសិនបើគ្រាប់ពូជ បានដាក់នៅទីនេះ ប្រាកដណាស់ពូជនឹងឃើញការសន្យា។ ឥឡូវនេះ មនុស្ស ម្នាក់ៗដែលឈរនៅទីនេះបានលើកដៃឡើង ហើយពួកគេមិនដែលមកនៅក្នុង ការប្រជុំពីមុនឡើយ។ ពួកគេជាមនុស្សប្លែកមុខចំពោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់នរណា ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែចូលមកទីនេះ។ ហើយប៉ុន្មាននាទី មុននេះបីលី ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវភាគអធិស្ឋាន ហើយនៅទីនេះពួកគេកំពុងឈរនៅ ទីនេះ។ មានអ្នកជាច្រើននៅទីនោះ លើកដៃឡើង ដែលអ្នកមិនមានភាគអធិស្ឋាន ហើយអ្នកក៏ជាមនុស្សប្លែកមុខនៅទីនេះ។ នោះមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវា ទេ។ អ្នកគ្រាន់តែជឿថាអ្នកជាអ្នកទទួលមរតកនៃការសន្យានោះ។ អ្នកគ្រាន់តែ ជឿថា ដោយសារស្នាមរបូសរបស់ទ្រង់ អ្នកបានជាសះស្បើយ។ ហើយជឿដោយ អស់ពីចិត្ត ហើយមើលទ្រង់។

114 រឿងតែមួយគត់ដែលអំណោយនេះគឺ គ្រាន់តែដាក់ខ្លួនអ្នកទៅទ្រង់។ ខ្ញុំមិន និយាយអ្វីទាំងអស់ ទ្រង់នឹងមានបន្ទូល។ ហើយប្រសិនបើវាជាព្រះវិញ្ញាណ

នៃការព្យាករណ៍របស់ទ្រង់ នោះហោរាតែងតែមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ វាតែងតែត្រឹមត្រូវ។ ហើយកុំស្ងៀមអំពីគោលលទ្ធិឡើយ ព្រោះវានឹងត្រូវស្របនឹង ព្រះគម្ពីរ ប្រសិនបើវាជាព្រះ។ ព្រះមិនអាចនិយាយអ្វីមួយបាន រួចត្រឡប់ទៅវិញ ហើយបង្វិលវាមកវិញ។ វាត្រូវតែដូចគ្នាគ្រប់ពេលវេលា។

115 ឥឡូវនេះ អ្នកនៅទីនោះ អ្នកជឿ។ ជាមួយនឹងអ្វីដែលមាននៅក្នុង អ្នក អ្នកជឿ។ ឥឡូវនេះកុំផ្លាស់ទីទៀត។ អង្គុយដោយស្ងៀមស្ងាត់ឥឡូវនេះ ទាំងអស់គ្នា។

យីតៗនិងទន់ភ្លន់តាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។

វាកើតឡើង នៅព្រឹកនេះ ដែលមនុស្សដំបូងដែលឈរនៅទីនេះគឺជាបុរស។ ឥឡូវនេះយើងនឹងយកបទគម្ពីរនេះ។

116 ឥឡូវអ្នកឃើញថាខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីណា? តើមានប៉ុន្មាននាក់អាចយល់ បាន? នេះជាមនុស្សប្រុសស្រីឈរនៅទីនេះ ដែលខ្ញុំមិនដែលបានមើលមុខក្នុង ជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ពួកគេមិនដែលសូម្បីតែចូលរួមក្នុងការប្រជុំ ហើយអ្នកឃើញថា ពួកគេកំពុងឈរនៅកន្លែងណា។ ពួកគេមិនដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើងនោះទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើងទេ។ ប៉ុន្តែព្រះបានសន្យាវា។ អំប្រាហាំមិនដឹងថា នឹងមានអ្វីកើតឡើងពេលគាត់យកកាំបិតចេញដើម្បីសម្លាប់អ៊ីសាក ប៉ុន្តែព្រះបាន សន្យាសម្រាប់គាត់។ នោះបានដោះស្រាយវា។ ទ្រង់បានទទួលគាត់ជាមនុស្ស ដែលងើបពីស្លាប់ ដោយដឹងថាទ្រង់អាចប្រោសគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញបាន។ តើវាត្រូវ ទេ? ដូច្នោះវាដោះស្រាយ។

117 ឥឡូវនេះ នៅទីនេះដែលឈរក្បែរខ្ញុំ ខ្ញុំមិនដែលឃើញគាត់ មិនដឹងអ្វីពីគាត់ ទេ។ យើងជាមនុស្សប្លែកមុខចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងមិនស្គាល់គ្នាទេ។ ព្រះស្គាល់យើងទាំងពីរ។

ឥឡូវនេះដោយអំណោយដ៏ទេវភាពប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើបានដោយ អំណោយទាន... ឥឡូវនេះ អំណោយទានទាំងនោះបានកើតនៅក្នុងអ្នក។ ព្រះបាន កំណត់ទុកជាមុនមុនកំណើតពិភពលោក។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? ដូច្នោះ វាមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំមាន ដើម្បីយកអំណោយនោះទេ។ ព្រះគ្រាន់តែជ្រើសរើស វា។ ខ្ញុំមិនដែលជ្រើសរើសវាទេ។ ទ្រង់បានជ្រើសរើសវា។ ឃើញទេ? ដូចជាហោរា

នៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងមនុស្សផ្សេងគ្នា ពួកគេត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនដើម្បីធ្វើវា ដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះ។

118 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើបុរសនោះឈឺ ខ្ញុំមិនអាចព្យាបាលគាត់បានទេ។ ប្រសិនបើបុរសនោះមានតម្រូវការ វាអាស្រ័យលើអ្វីដែលគាត់ត្រូវការថា តើខ្ញុំ អាចជួយគាត់បានឬអត់។ ប្រហែលជាប្រសិនបើវាជាអ្វីមួយដូចគាត់...អ្វីមួយ ដែលខ្ញុំអាចជួយគាត់ ហេតុអ្វី គឺខ្ញុំរីករាយនឹងធ្វើវា។ ប្រហែលជាគាត់មាន កំហឹង។ ប្រហែលជាគាត់មិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ។ ឬប្រហែលជាគាត់ជាគ្រីស្ទាន។ ប្រហែលជាគាត់ជាអ្នកក្លែងបន្លំ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ចុះបើគាត់គ្រាន់តែជាចោរលួច ចូល ហើយមកដល់ទីនេះ ហើយធ្វើខ្លួនដូចជាអ្វីមួយ? ចាំមើលថាមានអ្វីកើតឡើង —គ្រាន់តែមើលអ្វីដែលកើតឡើង។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

119 ប៉ុន្តែ ឃើញទេ អ្នកឈរនៅទីនេះ បន្ទាប់មកអ្នកអាចឈរបានល្អឥតខ្ចោះ ដោយដឹងថាព្រះបានសន្យា ព្រះជាម្ចាស់រក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់រក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់ រវាងនៅទីនេះ ឥឡូវនេះ ចំពោះមនុស្សទាំងនេះ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ទៅអង្គុយនៅទីនោះ ហើយយ៉ាង អស់ពីចិត្តថាអ្នកនឹងជឿវា? យ៉ាងអស់ពីចិត្ត តើអ្នកនឹងជឿទេ? បន្ទាប់មកអ្នក គ្រាន់តែជឿខ្ញុំ។

120 ឥឡូវសូមមើល។ ចូរយើងយកបទគម្ពីរមួយ។ ឥឡូវនេះ ស៊ីម៉ូនពេត្រុសបាន មករកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ លុះមកដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ព្រះអម្ចាស់ក៏មាន ព្រះបន្ទូលប្រាប់គាត់ថា គាត់ជានរណា—ហើយប្រាប់គាត់អំពីជីវិតរបស់គាត់។ មែនហើយ ព្រះយេស៊ូវដូចគ្នារស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់...តើអ្នកជឿថាទ្រង់មាន ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញទេ? តើអ្នកជឿថា ព្រះវិញ្ញាណមេស៊ីស្ទរស់នៅត្រង់ក្នុងក្រុមជំនុំ សព្វថ្ងៃនេះដូចដែលវាតែងតែធ្វើដែរឬទេ? ត្រូវហើយ។

121 ឥឡូវនេះ អ្នកនៅក្នុងទស្សនិកជន ដែលមិនមានកាតអធិស្ឋាន អ្នកមើល បែបនេះ ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់!” ពិតណាស់ គ្មានកាតអធិស្ឋាន នៅក្នុងចំណោមអ្នកទេ ខ្ញុំបានឱ្យពួកគេទាំងអស់នៅទីនេះ។ អ្នកនៅក្នុង ទស្សនិកជននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ប៉ះពាល់ទូលបង្គំ។” ស្វែងយល់ថា តើមានអ្វីកើតឡើង។ ស្វែងយល់ថាតើមានអ្វីកើតឡើង...?...

122 ឥឡូវនេះ លោក ប្រសិនបើមានវិធីក្នុងលោកនេះដែលអាចជួយអ្នក ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។ ឃើញទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ ឃើងគ្រាន់តែជាមនុស្សប្លែកមុខនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំជួបអ្នកជាលើកដំបូងរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានទំនួលខុសត្រូវ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើព្រះ ដើម្បីប្រាប់សេចក្តីពិត ហើយធ្វើជាសាក្សីអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីឡើយ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ឱ្យអ្នកឆ្លើយមកខ្ញុំថា តើវាជាការពិតឬអត់ ហើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ធ្វើវា។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់នឹងធ្វើតាមរបៀបដូចគ្នានៅទីនេះនៅឯផទិកា តាមរយៈរូបកាយនេះ ដែលទ្រង់បានធ្វើតាមរយៈរូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ!

នោះជាព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ខ្ញុំមិនធ្វើអ្វីទាល់តែព្រះបិតា ដែលគង់នៅក្នុងខ្ញុំ បង្ហាញខ្ញុំ ទ្រង់ប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។” ដូច្នោះ វាមិនមែនជាព្រះយេស៊ូវដែលបានប្រាប់ស្ត្រីនោះទេ។ វាគឺជាព្រះវរបិតា ដែលនៅក្នុងទ្រង់បានប្រាប់ស្ត្រីនោះ។ វាគឺ—មិនមែនជាព្រះយេស៊ូវទេដែលដឹងថា ស៊ីម៉ូនពេត្រុសជានរណា គឺជាព្រះវរបិតាដែលគង់នៅក្នុងទ្រង់ ដោយដឹងថាស៊ីម៉ូនពេត្រុសជានរណា។ នោះហើយជាវា។ ឃើញទេ? នោះហើយជាវា។

123 ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកថា ឥឡូវនេះ អ្នកជាគ្រីស្ទានម្នាក់ បាទ លោក ព្រោះអ្នកមាន—មាន—វិញ្ញាណស្វាគមន៍ញាប់ញ័រយ៉ាងកក់ក្តៅ។ ហើយ គាត់ គាត់គឺជាអ្នកជឿ។ គាត់ជាគ្រីស្ទាន។ ហើយអ្នកកំពុងមានជំងឺសរសៃប្រសាទ ដែលធ្វើឱ្យអ្នកមានបញ្ហាក្រពះ។ តើវាត្រូវទេ? ប្រុងប្រុសនិយាយថា “ត្រឹមត្រូវហើយ។”—អេដ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ឥឡូវនេះគឺពិតប្រាកដ។ តើវាយ៉ាងម៉េច? តើខ្ញុំដឹងដោយរបៀបណា? តើក្នុងលោកនេះខ្ញុំនឹងដឹងរឿងនោះដោយរបៀបណា? យើងមិនដែលឃើញគ្នាទៅវិញទៅមកពីមុនមកទេ។ វាជាការពិត។ មែនទេ? [្រាជាការពិត។] ប្រហែលជាទ្រង់នឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីផ្សេងទៀតអំពីខ្លួនអ្នក។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ នេះគឺជាអ្វីមួយ។ ខ្ញុំឃើញនារីម្នាក់នៅក្បែរអ្នក។ នាងនៅជាមួយអ្នក។ វាជាប្រពន្ធរបស់អ្នក។ នាងក៏ត្រូវការជំនួយ ខ្លះដែរ។ បាទ លោក។ អ្នកជឿថាព្រះអាចប្រាប់ខ្ញុំនៅទីនេះថាមានអ្វីជាបញ្ហាជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នកទេ? [“ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់អាចធ្វើបាន។”] មិនអីទេ លោក។ នាងមានបញ្ហាបេះដូង ផលវិបាក។ ត្រូវហើយ។ មែនទេ? ភ័យព្រួយ ផង។ បាទ លោក។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនមែនមកពីទីក្រុងនេះទេ។ អ្នកត្រឡប់ទៅវិញតាមផ្លូវនេះ ពេលអ្នកទៅផ្ទះទៅទីក្រុង ស៊ិនស៊ីណាទី។

ត្រូវហើយ។ អ្នកមកពីស៊ីនស៊ីណាទីរដ្ឋអូហៃយ៉ូ។ ឈ្មោះរបស់អ្នកគឺ មីលីគិន។ ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ឱ្យបានសុខសប្បាយ។ ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានពរអ្នក ហើយអ្នកនឹងបានជាសះស្បើយ អ្នកនិងភរិយារបស់អ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

សូមអញ្ជើញមក លោក។ តើអ្នកជឿទេ? ឥឡូវនេះគ្រាន់តែមានជំនឿ។ កុំសង្ស័យ។

124 ឥឡូវនេះសូមគោរពយ៉ាងពិតប្រាកដ។ អ្នករាល់គ្នាឥឡូវនេះគ្រាន់តែមានការគោរពពិតប្រាកដ ចូរនៅស្ងៀម។ ឃើញទេ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពិតជាខ្មាសរៀនណាស់។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ខ្មាសរៀន ឃើញទេ គ្រាន់តែមានការរំខានបន្តិចបន្តួចរំខានទ្រង់។

125 យោងទៅតាមត្រូវពេទ្យ អ្នកត្រូវតែស្លាប់ភ្លាមៗ ដោយជំងឺបេះដូង។ ត្រូវហើយ។ អ្នកបានមកទីនេះពីទីក្រុងឈីកាហ្គោ លោកម៉ូស្តី។ ឈ្មោះដំបូងរបស់អ្នកគឺ ជីអូឌ័រ។ តើអ្នកជឿព្រះទេ? [ប្រុងប្រុសនិយាយថា “បាទ។”—អដ។] បន្ទាប់មក ត្រឡប់ទៅផ្ទះ ហើយរស់នៅ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយបានសុខសប្បាយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

126 តើអ្នកជឿព្រះទេ? [ប្រុងស្រីនិយាយថា “ប្រាកដណាស់។ ចាសលោក។”—អដ។] អ្នករងទុក្ខជាមួយនឹងស្ថានភាពនៅក្នុងជើងរបស់អ្នក។ អ្នកមកពីក្រៅទីក្រុងផងដែរ។ អ្នកមកពីអូរិនប្យូរីរដ្ឋ កេនតាគី។ ឈ្មោះរបស់អ្នកគឺលោកស្រី ឡែម ។ ត្រលប់ទៅផ្ទះវិញហើយបានជាសះស្បើយចុះ។

127 ស្រ្តីដែលអង្គុយនៅទីនោះក៏មកពី អូរិនប្យូរីរដ្ឋ។ មានដំបៅនៅលើសុដន់របស់អ្នកនៅទីនេះ។ សន្មត់ថានឹងត្រូវវះកាត់នៅថ្ងៃស្អែក។ ទៅចុះ សូមជឿ ហើយរស់នៅ។

128 តើអ្នកជឿទេ លោក? [ប្រុងប្រុសនិយាយថា “បាទ ខ្ញុំជឿ។”—អដ។] យើងជាមនុស្សប្លែកមុខចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ ឈ្មោះរបស់អ្នកគឺលោកហ្គីលម៉ែរ។ ត្រូវហើយ។ អ្នកមកពី អាន់ឌីសិន រដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា ជាកន្លែងដែលចលនាក្រុមជំនុំដ៏អស្ចារ្យ។ ត្រូវហើយ។ អ្នកកំពុងឈរនៅទីនេះសម្រាប់កូនស្រីរងគ្រោះមួយផ្នែករបស់អ្នក។ នាងពិការដោយផ្នែកខ្លះ។ តើអ្នកជឿទេ? បន្ទាប់មកទៅផ្ទះ ហើយស្វែងរកនាងតាមរបៀបដែលអ្នកជឿ។ ត្រូវហើយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ចូរមានជំនឿ។ ជឿចុះ។

129 ជឿអស់ពីចិត្ត ណាលោក? [បងប្រុសនិយាយថា “បាទលោក។”—អេដ។] អ្នកមកពីឥណ្ឌាណាប៉ុន្មាន? អ្នកគឺជាអ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អ។ នោះជាប្រពន្ធ របស់អ្នក។ អូ-ហូ។ នាងក៏រងទុក្ខដែរ។ នាងមានបញ្ហាបំពង់អាហារនៅក្នុង បំពង់អាហារ។ ត្រូវពេទ្យ...មានបញ្ហាបេះដូង ប្រព័ន្ធប្រសាទតិចតួច។ ខ្ញុំឃើញ នាងច្លង់ក្នុងត្រចៀក។ អ៊ី...មកនេះ។

វិញ្ញាណច្លង់អើយ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំបង្គាប់អ្នកដោយព្រះដ៏ មានព្រះជន្មរស់ សូមចេញពីស្រ្តីនោះ។

ឥឡូវអ្នកអាចស្តាប់ខ្ញុំបានហើយមិនអីទេ។ អ្នកទាំងពីរអាចទៅផ្ទះបាន ហើយសុខសប្បាយ។ ត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់អ្នកវិញ។ អ្នកឮខ្ញុំ ហើយអ្នកនឹង សុខសប្បាយ។ អ្នកនឹងមិនអីទេ។

130 តើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្តទេ? គ្រាន់តែមានជំនឿលើព្រះ។ ជឿ។

131 ជំងឺរលាកសន្លាក់ និងរឿងចាស់នោះគឺជារឿងអាក្រក់ដ៏អាក្រក់។ តើអ្នកជឿថា ព្រះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយទេ? បន្ទាប់មកដើរចុះក្រោមតាមទីនោះ។ ចូរទៅផ្ទះ វិញ ដោយសរសើរព្រះនាមទ្រង់ថា “សូមអរគុណ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។”

មូលហេតុដែលខ្ញុំចាប់យ៉ាងលឿន ស្រ្តីម្នាក់នេះមានរឿងដូចគ្នា ឈឺសន្លាក់។

តើអ្នកជឿថាព្រះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយទេ? [បងប្រុសនិយាយថា “បាទ។”—អេដ។] មិនអីទេ លោក។ បន្ទាប់មកគ្រាន់តែដើរចុះទៅទីនោះ ហើយ និយាយថា “សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ” ហើយទៅផ្ទះ។

132 មិនអីទេ បងស្រី គ្រាន់តែត្រឡប់ទៅវិញ ហើយជឿចុះ។ អ្នកកំពុងតែរឹង ជង្គង់ នៅទីនេះ ហើយបញ្ហាបេះដូងរបស់អ្នកជាដើម។ ត្រឡប់ផ្ទះវិញ និយាយ ថា “សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ” ហើយឱ្យបានជាសះស្បើយ។ ជឿលើអ្វីៗ ទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងអ្នក។

133 តើអ្នកជឿទេ? ចុះអ្នករាល់គ្នាខ្លះ នៅខាងក្រៅនោះ ជឿយ៉ាងម៉េចដែរ?

134 ស្រ្តីតូចដែលអង្គុយនៅទីនោះ សក់ក្បាលខ្មៅ កើតជំងឺឆ្លុះឆ្លុះ តើអ្នកជឿថា ព្រះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយទេ? តើអ្នកទទួលយកវាទេ? ត្រូវហើយ។ បើអ្នកចង់ ទ្រង់នឹងធ្វើ។

135 អង្គុយនៅទីនេះ មានត្រូវអធិប្បាយអង្គុយនៅទីនេះ ចង់ដើរកៀកជិតជាមួយព្រះ។ មែនទេ លោក? តើអ្នកជឿថាព្រះនឹងធ្វើវាសម្រាប់អ្នកទេ? លើកដៃឡើងហើយនិយាយថា “ខ្ញុំទទួលយកវា។” អូ-ហូ។

136 ស្ត្រីម្នាក់នេះអង្គុយនៅទីនេះ បោះដៃចុះ។ នាងមានបញ្ហាខាងវិញ្ញាណដែលនាងកំពុងគិត។ ត្រូវហើយ។

137 នេះជាស្ត្រីតូចម្នាក់នៅទីនេះ ឆ្ងល់ថាតើនាងនឹងមានកូនឬអត់? ត្រូវហើយ។ អ្នកបានចូលរួមក្នុងការប្រជុំរបស់ខ្ញុំមួយ។ ខ្ញុំបានសន្យានឹងអ្នក ដោយព្រះនាមព្រះថានឹងមានកូន។ តើខ្ញុំមែនទេ? ត្រូវហើយ។ បន្ទាប់មកទៅផ្ទះហើយមានវាចុះ។ កុំបារម្ភអំពីវាទៀតឡើយ។

138 តើអ្នករាល់គ្នា ជឿអស់ពីចិត្តទេ? តើអ្នកទាំងអស់គ្នាជឿទេ? ពូជរបស់អំប្រាហាំនឹងកាន់កាប់ច្រកទ្វារជាច្រកទ្វារនៃខ្មាំងសត្រូវ។ តើអ្នកជាពូជរបស់អំប្រាហាំដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឬ? លើកដៃឡើងប្រសិនបើអ្នកជាពូជរបស់អំប្រាហាំមែន។

បន្ទាប់មកដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅលើអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកនៅលើអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកនៅលើគ្នាទៅវិញទៅមក។ ដាក់ដៃរបស់អ្នកលើគ្នាទៅវិញទៅមក។ កាន់កាប់ច្រកទ្វារឥឡូវនេះ។ វាគឺជារបស់អ្នក។ វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក។ “ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ។ ព្រះនឹងលើកពួកគេឡើង។” មិនអីទេ ចូរអធិស្ឋានតាមរបៀបរបស់អ្នក។ សូមអធិស្ឋានតាមរបៀបដែលអ្នកធ្វើនៅព្រះវិហាររបស់អ្នក។ អធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សដែលនៅជាមួយអ្នកឥឡូវនេះ។ ដាក់ដៃរបស់អ្នកលើគ្នាទៅវិញទៅមកហើយអធិស្ឋាន។

139 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងមកក្នុងព្រះនាមដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិនៃពូជព្រះរាជ្យ ពូជរបស់លោកអំប្រាហាំ ដែលបានសន្យានឹងលោកនៅលើភ្នំ ដែលទ្រង់បានផ្តល់កូនចៀមមួយ ហើយដាក់កូនចៀមនោះនៅទីរហោស្ថាន ជារឿងអាថ៌កំបាំង ដូចទ្រង់បានធ្វើដាក់សត្វកំប្រុកទាំងនោះ កាលពីម្សិលមិញ។

ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងបញ្ជូនអំណាច ជាសេចក្តីជំនឿ។ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យគ្រប់ពូជ...ទូលបង្គំដឹងថា ពួកគេនឹងធ្វើតាមព្រះអម្ចាស់ព្រោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា “ពូជរបស់អំប្រាហាំ។” ហើយប្រសិនបើមានអ្នកខ្លះនៅទីនេះដែលបានក្លែងខ្លួនជាពូជ ហើយមិនមែនជាពូជនោះទេ អត់ទោសឱ្យពួកគេ

សម្រាប់ការចង់នៅទីនេះ ឬធ្វើពុត។ ហើយសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតឿនៗនេះ បានបញ្ជូនព្រលឹងពួកគេដោយសេចក្តីជំនឿដែលមានជីវិត។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធយាងចូលទៅក្នុងចិត្តគ្រប់គ្នា ហើយព្យាបាលអ្នករាល់គ្នានៅទីនេះ។ ពួកគេ ចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក។

ពូជរាជ្យបាននិយាយថា “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ ប្រសិនបើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។” ហើយអ្នកដែល បានសន្យាគឺមានវត្តមាននៅពេលនេះ ដោយបង្ហាញខ្លួនថាទ្រង់នៅទីនេះ។ មាន គ្រាប់ពូជក្នុងដៃរបស់ពួកគេនៅលើគ្នាទៅវិញទៅមក។ “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹង ធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។” សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើងលើគ្រប់ដៃរបស់ ពួកគេ ទៅក្នុងចិត្តនៃមនុស្ស ចូលទៅក្នុងរូបកាយ ហើយប្រោសមនុស្សទាំងអស់ ដែលនៅក្នុងវត្តមានដ៏ទេវភាព។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។

ទូលបង្គំបន្ទោសអារក្ស។ ទូលបង្គំបន្ទោសការមិនជឿទាំងអស់។ ទូលបង្គំ បន្ទោសគ្រប់វិញ្ញាណអាក្រក់។ ទូលបង្គំស្តីបន្ទោសរាល់អ្នកក្លែងបន្លំ។ ទូលបង្គំ បន្ទោសអ្វីៗដែលផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជំនួសកន្លែងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងបេះដូងនៃប្រជាជនឥឡូវនេះ តាមរយៈសេចក្តី ជំនឿ។ សូមឲ្យរាល់ជំងឺ និងគ្រប់ជំងឺទាំងអស់ រាល់ទុក្ខទាំងឡាយចាកចេញពី មនុស្ស ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

140 ឥឡូវនេះ ពូជរបស់អំប្រាហាំ អ្នកជាវង្សត្រកូល អ្នកទទួលការសន្យា ដោយ ព្រះគុណ និងជំនួយពីព្រះ តើប៉ុន្មាននាក់អាចលើកដៃបាន និយាយថា “ខ្ញុំបាន ទទួលអ្វីដែលខ្ញុំសុំ។” សូមអរគុណ។ នោះហើយជាវា។ នោះហើយជាអ្វីដែល សន្យាសម្រាប់។ នោះហើយជាអ្វីដែលការសន្យាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ អ្នកអាចក្លាយជា អ្នកទទួលមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានសង្គ្រោះ អ្នក។ ទ្រង់បានសង្គ្រោះអ្នកពីអំពើបាប។ ទ្រង់បានសង្គ្រោះអ្នកពីជំងឺ។ ទ្រង់បាន សង្គ្រោះអ្នកពីសេចក្តីស្លាប់។ ទ្រង់បានសង្គ្រោះអ្នកពីនរក។ ទ្រង់បានសង្គ្រោះអ្នក ពីផ្ទៃ។

141 អ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ប៉ុន្តែយើងទាំងអស់គ្នាចូលទៅក្នុងផ្ទះ។” ប៉ុន្តែផ្ទះមិនអាចឃុំយើងបានទេ។ ទ្រង់បានទៅក្នុងវា ដៃ ប៉ុន្តែវាមិនអាចឃុំទ្រង់ បានទេ។ ពិតប្រាកដណាស់។ វាមិនអាចឃុំទ្រង់បានទេ។

142 “បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំតែងត្រូវល្បួងណាស់។” ទ្រង់ក៏ដូចគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសង្គ្រោះអ្នកពីការល្បួង។

143 “ចូរកុំនាំយើងទៅក្នុងការល្បួងឡើយ ប៉ុន្តែសូមរំដោះយើងឲ្យរួចពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ។” ឃើញទេ ទ្រង់បានធ្វើវា។ វាជារបស់អ្នកទាំងអស់។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺជារបស់អ្នក តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីគ្រប់យ៉ាង ដោយឥតគិតថ្លៃ។ មិនមានការបង់ប្រាក់សម្រាប់វា ហើយក៏មិនមានអ្វីទាំងអស់។ វាគ្រាន់តែជារបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេឬ? តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តចំពោះទ្រង់ទេឬ? អរគុណដល់ព្រះ។

144 ឥឡូវនេះ នឹងមានកម្មវិធី នេះ យប់នេះ។ បាទ។ យប់នេះម៉ោងប្រាំពីរកន្លះ។ ខ្ញុំនឹងឱ្យគ្រូគង្វាលប្រាប់អ្នក។ ឆាប់ឡើង។ ឆាប់មក។

ឥឡូវនេះ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ បើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ នៅរោងឧបោសថ ឬនៅទីណាមួយ។

កាន់កាប់ច្រកទ្វាររបស់សត្រូវ KHM59-1108

(Possessing The Enemy's Gates)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹក ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 8 វិច្ឆិកា 1959 នៅរោងឧបោសថប្រាណាហាំ នៅ ជេហ្វឺរសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែ អាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវ បោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG